

انترناسیونال

۲۳۵

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-communist Party of Iran

جمعه، ۲۴ اسفند ۱۳۸۶، ۱۴ مارس ۲۰۰۸

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416

anternasional@yahoo.com

سرمدیر: محسن ابراهیمی

۸ مارس، روز جهانی زن، با شکوه تمام برگزار شد

بخشی از گزارشات مراسم ۸ مارس در این شماره منتشر شده است. گزارشات مفصل در ویژه نامه ۸ مارس به اطلاع خوانندگان انترناسیونال خواهد رسید.

گوشه ای از مراسم ۸ مارس در برلین

نمایش انتخاباتی "مجلس اسلامی" و "اخلاق انتخابات"

حافظان اخلاق

در حاشیه رویدادها
کاظم نیکخواه
صفحه ۴

حکومت کارگری

یعنی چه؟

از میان سؤالات جلسه
هفتگی حمید تقوایی
صفحه ۵

طلیعه یک حرکت جهانی در محکوم کردن جمهوری اسلامی

حمید تقوایی

این نوشته بر مبنای سخنرانی در جلسه هفتگی اینترنتی "گفتگو با حمید تقوایی" تنظیم شده است. با تشکر از هادی وقفی برای پیاده و تایپ کردن این متن.

موضوع بحث این هفته را بخاطر تقارن با روزهای ۶ و ۸ مارس به اهمیت عطف توجه مردم آزادخواه دنیا به وضعیت سیاسی در ایران اختصاص داده ام. در واقع می خواهم در این فرصت و به این بهانه بگویم پیام مردم ایران به جهانیان چیست و اینکه چطور می توان به یک حرکت جهانی علیه حکومت اسلامی شکل داد.

ابتدا اجازه بدهید از همین هشت مارس شروع کنم. امسال مساله مهمی که ویژگی خاصی به هشت مارس داده است اعتراض علیه آپارتاید جنسی و جنبش و حرکتی است که علیه آپارتاید جنسی در ایران می تواند و باید در ایران و در دنیا شکل بگیرد. هشت مارس

امسال می تواند آغاز يك جنبش جهانی باشد با پرچم لغو آپارتاید جنسی در ایران و با پرچم محکوم کردن حکومت جمهوری اسلامی بعنوان يك رژیم آپارتاید جنسی. البته این اولین باری نیست که ما بر علیه آپارتاید جنسی صحبت می کنیم، شعار می دهیم و یا حتی وظیفه سازماندهی یک حرکت جهانی علیه آن را در برابر خود قرار میدهم، ولی هشت مارس امسال نقطه عطفی در سیر این حرکت است و می تواند نقطه آغاز تعرض وسیعی در سطح

صفحه ۲

۸ مارس: "نه به آپارتاید جنسی"

شهلا دانشفر

۸ مارس امسال در ایران بیش از هر سال یک صحنه جدال جنبش آزادیخواهی برای رهایی و برابری زن و مرد و علیه رژیم اسلامی بود. برای جلوگیری از گرامیداشت این روز، جمهوری اسلامی همه تمهیدات خود را بکار برد و با

صفحه ۷

جهان همچنان به مارکس احتیاج دارد!

۱۲۵ سال پیش، در روز ۱۴ مارس، مارکس چشم از جهان فرو بست. اما نقد مارکس از نظام سرمایه داری، نظامی وارونه که انسان را از خود بیگانه کرده است همچنان زنده و پایدار است. مارکس و نقد مارکس زنده است و همچنین راهگشای مبارزه انسانی برای زیر و رو کردن این نظام ضد انسانی است.

انترناسیونال ضمیمه ۲۳۵

ویژه نامه ۸ مارس، روز یکشنبه منتشر میشود

کمپین جمع آوری کمک مالی فوریه-مارس

صفحه ۱۳

آکسیون جهانی ۶ مارس، پیروزی بزرگی برای کارگران و مردم ایران بود

صفحه ۱۴

همبستگی کارگری ۶ مارس، در کارگر کمونیست ۷۹، ویژه ۶ مارس به طور مفصل منعکس شده است. توجه خوانندگان را به خواندن این شماره کارگر کمونیست جلب میکنیم. انترناسیونال

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ **طلیعه یک حرکت جهانی ...**

دنیا علیه جمهوری اسلامی باشد. از سوی دیگر، بنظر مردم ایران با اعتراضاتشان به استقبال این کارزار بین المللی رفته اند. در ایران در همین هفته های اخیر ما با شورش "آریا شهر" مواجه بودیم که حول مسئله تعرض مامورین رژیم به دو دختر بد حجاب شروع شد و به سرعت به یک اعتراض چند هزار نفره ای تبدیل شد با شعار "جمهوری اسلامی نمی خواهیم" و تبدیل شد به یک اعتراض سیاسی بر علیه کل این حکومت. آریا شهر تعرض پر قدرتی بود که نشان داد چطور مسئله زن در ایران هم از نقطه نظر حکومت و هم از نقطه نظر اکثریت قریب به اتفاق مردم ایران، یک مسئله عاجل سیاسی است و یکبار دیگر بر اهمیت مساله بی حقوقی و بی حرمتی زنان در ایران بعنوان یک موضوع همیشگی مقابله مردم با حکومت تاکید گذاشت.

بسر میبرند. جمهوری اسلامی یک سرکوب شدید و سازماندهی شده ای را علیه مردم آزادیخواه شروع کرده و اقدام به دستگیریهایی گسترده، به شلاق بستن کارگران، اعدام ها، سنگسارها و غیره نموده است. به نظر من در برابر این موج سرکوب باید تعرض کرد. فقط با یک تعرض وسیع و همه جانبه می توان دیوار اختناق را شکست و ورق را برگرداند. نباید جنبش و اعتراض مردم فقط به این متمرکز بشود که این دستگیر شدگان اتفاقات اخیر (و در واقع بعد از شانزده آذر به این سو) آزاد بشوند و یا کارگر نباید شلاق بخورد. گرچه اینها خواستهای عاجل و ضروری است و باید با تمام قوا پیگیری بشود، ولی به هیچ وجه نباید در این سطح محدود ماند. باید تعرض کرد و شکل دادن به یک حرکت وسیع و جهانی علیه کل این حکومت، بعنوان یک حکومت جانی، حکومتی که باید بجرم جنایت علیه بشریت محکوم شود، یک رکن این تعرض است.

جنایات جمهوری اسلامی، جنایت به معنای صریح و روشن کلمه است؛ از دست و پا قطع کردن مردم (که آخرین نمونه اش قطع دست راست و پای چپ پنج نفر در سیستان بود)، از پرتاب کردن جوانان از بلندی تا شلاق زدن کارگر و تا توهین و تحقیری که هر روزه در حق زنان اعمال می شود (بخاطر اینکه مثلاً رنگ لباسشان را انطور که جمهوری اسلامی گفته، انتخاب نکرده اند یا پنج سانت حجابشان را بالاتر گذاشته اند)؛ این حکومت از هر زاویه ای که به آن بنگریم، یک حکومت جانی به تمام معنای کلمه است. حکومتی است که رسماً و علناً، آپارتاید جنسی را در جامعه برقرار کرده است، سنگسار جزء قوانین اش است، پرتاب کردن آدم ها از بلندی جزء قوانین اش است و علیه هم جنس گرایان اجرا می شود، شلاق زدن کارگر به جرم شرکت در روز اول ماه "می" جزئی از عملکرد این حکومت است. این حکومتی است متعلق به قرون وسطی و ننگ بشریت قرن بیست و یکم است.

جمهوری اسلامی قابل اصلاح نیست، نمی شود آنرا با کمی معتدل کردن، عوض کردن چند بند یا تبصره قانونی در اینجا و آنجا، دستکاری

قانون اساسی، و یا کم و زیاد کردن اختیارات ولی فقیه، قابل تحمل اش کرد. این رژیم هم درست مانند رژیم سابق آفریقای جنوبی قابل اصلاح نیست و باید برود.

در خارج از ایران هم، ما حرکتی را شروع کرده ایم برای محکوم کردن جمهوری اسلامی بعنوان حکومت آپارتاید جنسی و با این خواست که این حکومت باید طرد شود، متزوی شود، روابط دیپلماتیک با آن قطع شود. طوماری هم بر همین اساس در محکومیت جمهوری اسلامی تهیه شد که بسیاری از شخصیت ها، سازمان ها، نیروهای مترقی سکولار و طرفدار حقوق زن، آنرا امضاء کردند. این حرکت بویژه در اروپا و با فعالیت های کمپین "اکس مسلم" یا جنبش "من از مذهب رویگردانم"، زمینه ای را ایجاد کرد که توجهات بین المللی هر چه بیشتر به موقعیت زن در ایران جلب شود و بسیاری از نیروهایی که در این کمپین شریک اند و علیه اسلام سیاسی، نه تنها در ایران بلکه در خود اروپا هم، مبارزه کرده و به این جنبش شکل داده اند، اساساً توجه شان را به مسئله بی حقوقی زن در ایران معطوف کرده اند. بهمین خاطر کاملاً قابل انتظار بود که در هشت مارس امسال بسیاری از این نیروها قدم به جلو بگذارند و به حکومت آپارتاید جنسی در ایران اعتراض کنند. همچنین است بحث ها، سمینارها، راهپیمایی ها و برنامه های دیگری که در هشت مارس امسال در سطح جهانی اجرا شده و با استقبال بسیاری رویو شدند.

نکته اساسی اینجاست که بایستی چهره واقعی این حکومت، بعنوان یک دولت و یک سیستم آپارتاید جنسی به جهانیان شناسانده شود. باید ماهیت فجیع و کریه قوانین اسلامی این حکومت را در دنیا افشاء کرده و توجه مردم، مردم مترقی جهان و سازمانهای آزادیخواه را به این واقعیت جلب کرد که حکومت اسلامی نباید بعنوان حکومت یک جامعه و دولت یک کشور به رسمیت شناخته شود.

اما، موضوع دیگری که می خواهم در همین چارچوب به آن اشاره کنم، حرکت کارگران جهان در روز شش مارس است. همانطور که می دانیم این روز بنا به دعوت اتحادیه های جهانی بعنوان روز همبستگی با کارگران ایران و بخصوص بعنوان روز

طرح خواست آزادی کارگران زندانی و بطور مشخص محمود صالحی و منصور اسانلو تعیین شده بود و همچنان که دیدیم یک حرکت وسیع و گسترده جهانی این روز در جهان شکل گرفت. این البته اولین بار نبود که چنین حرکتی شکل می گرفت، در سال های گذشته و در دو سال قبل هم از این موارد داشتیم که بطور مشخص سازمان ها و اتحادیه های جهانی در دفاع از کارگران ایران و در همبستگی با کارگران ایران، روزهایی را اعلام کرده و به یک حرکت جهانی سازمان دادند (یکی از این فراخوان ها در پانزدهم فوریه سال گذشته و در حمایت از اعتصاب کارگران شرکت واحد و آزاد کردن فعالین کارگری آن اعتصاب، صورت گرفت که بمنزله اعلام همبستگی کارگران اتحادیه های جهانی با طبقه کارگر ایران بشمار می رفت و مورد دوم هم، یکسال بعد در ۹ اوت ۲۰۰۷ اتفاق افتاد که در طی آن کارگران جهان حرکتی را برای آزادی صالحی و اسانلو نیز آزادی زندانیان سیاسی، سازمان دادند). امسال هم شش مارس، روزی بود که فراخوان دیگری از سوی اتحادیه های کارگری جهانی در همبستگی با کارگران ایران و خواست آزادی کارگران زندانی و در کل دفاع از حقوق کارگران ایران، صورت پذیرفت. فراخوان و حرکت دیگری که می توانم بگویم وسیعتر، سیاسی تر و گسترده تر و با فعالیت های عملی بیشتری همراه بود و اساساً یک پیشرفت قابل ملاحظه را در حرکت کارگری دنیا نشان داد و این خود انعکاسی است از قدرتی که چپ و جنبش کارگری در جامعه پیدا کرده است.

در ۶ مارس در بیش از چهل و پنج کشور در پنج قاره دنیا حرکات وسیعی در دفاع از مبارزه کارگران ایران شروع شد، فعالیت هایی که از ارتباط با مردم در اتوبوس ها، ایستگاه ها، رسانه ها و وسایل حمل و نقل از طریق خود کارگران حمل و نقل در ده ها کشور در جهان گرفته، تا پخش اطلاعیه های افشاء گرانه در مورد وضعیت جنبش کارگری، کارگران زندانی و خواست آزادی آنها را شامل می شود. همینطور، تماس با کارگران کشتی های ایرانی در بنادر مختلف دنیا و اعلام حمایت مستقیم از آنها و نیز مذاکره و صحبت با مسئولین این کشتی های ایرانی بدین منظور که اعتراض خود

و جهانیان را به گوش دولت ایران برسانند، از ابتکارات دیگری بود که در جریان این حرکت وسیع صورت گرفت. همچنین است تظاهرات متعدد در مقابل ده ها سفارتخانه و تماس با سفرا و مسئولین جمهوری اسلامی برای محکوم کردن این حکومت. در این روز مردم در بسیاری از کشورها در جریان تظاهرات، فشارها و بی حقوقی هایی که به طبقه کارگر ایران تحمیل می شود و نیز خواست هایی که طبقه کارگر در ایران دارد، قرار گرفتند.

به نظر من حرکت جهانی کارگران در ۶ مارس یک حرکت افشاگرانه و اعتراضی علیه جمهوری اسلامی بود، و از این رو زمینه مساعدی را برای ما ایجاد کرده است تا خواست محکوم کردن جمهوری اسلامی را مطرح کنیم. ما در ادامه این حرکت در سطح جهانی اعلام میکنیم که باید جمهوری اسلامی را بخاطر اجحافات و تعدیات اش نسبت به حقوق کارگران محکوم کرد و باید ایادی این حکومت را از سازمانهای بین المللی و از جمله سازمان جهانی کار اخراج نمود. این حرکت باید ادامه پیدا کند، باید گسترده شده و تبدیل شود به حرکت کل مردم دنیا، مردم آزاده و متمدن دنیا در محکوم کردن جمهوری اسلامی بعنوان یک حکومت ضد بشری. این امکانپذیر است. حکومتی که کارگر را شلاق می زند، حکومتی که دست و پا قطع می کند، حکومتی که زن را بطرزی فجیع و ضد انسانی، رسماً و قانوناً، نیمی از انسان بحساب می آورد، چنین حکومتی از جانب هیچ انسان شریفی در هیچ گوشه دنیا پذیرفتنی نیست، محکوم است و باید شر

خودش را از سر مردم ایران کم کند. خواست سرنگونی جمهوری اسلامی نباید فقط به مردم ایران محدود بماند. مسلماً مردم جهان هم در صورتی که بدانند چه فجایعی در ایران رخ میدهد و این حکومت هر روزه چه جنایات دهشتناکی را علیه مردم ایران مرتکب میشود، فریاد اعتراض شان را بلند خواهند کرد.

بنظر من، اعتراض کارگران جهان به حکومت جمهوری اسلامی در رابطه با سیاست های ضد کارگری اش، طلایعه و شروع اعتراض مردم دنیا به کل حکومت جمهوری اسلامی بعنوان یک حکومت ضد

فعالیت های گسترده علیه آپارتاید جنسی در ایران در برنامه های ۸ مارس در خارج کشور

در جوار کنفرانس نمایشگاه عکس از جنبش آزادی زن در ایران که توسط مهناز ماسوری و منوچهر ماسوری تهیه شده بود برگزار گردید. علاوه بر این، تی شرتی توسط سازمان "علیه تبعیض" با طرحی از لارش ویلکس و با دو شعار "آپارتاید جنسی موقوف" و "حقوق برابر همین الان" به زبان انگلیسی برای فروش عرضه شده بود. حاضرین با خرید این تی شرت از این ابتکار استقبال کردند. میز کتاب علیه تبعیض نیز توسط آنا گوهری یکی از فعالین علیه تبعیض، در جوار کنفرانس دایر شده بود. مجری کنفرانس، پیمان بخشایش در لابلای برنامه به موارد بسیار بیحقوقی زن تحت حاکمیت جمهوری اسلامی و به معرفی جنبش عظیم آزادی زن در ایران پرداخت.

سوئد - استکهلم طین شعار "نه به تبعیض جنسی در ایران" در خیابانهای استکهلم در تظاهرات ۸ مارس

کمیته برگزار کننده ۸ مارس، مرکب از احزاب و انجمنهای سوئدی، "علیه تبعیض" سازمان دفاع از حقوق زن و احزاب و انجمنهای دیگر تظاهرات ۸ مارس را در یکی از میدانهای اصلی شهر استکهلم برگزار کردند. سازمان "علیه تبعیض" نیز با انتشار فراخوان به زبان های سوئدی و فارسی از مردم دعوت کرد که در این تظاهرات شرکت کنند. تظاهرات قرار بود ساعت ۶ بعدازظهر شروع شود. فعالین سازمان علیه تبعیض و فعالین حزب کمونیست کارگری ایران از ساعت ۳ بعدازظهر در محل حاضر شده و با برپایی میزهای اطلاع رسانی، نمایشگاه عکس و نمایش اسلاید شو، تبلیغات خود را علیه حکومت آپارتاید جنسی در ایران، شروع کردند. پخش اطلاعیه به زبان سوئدی، بادکنکهای رنگی با نقش ۸ و شعارهای ۸ مارس، سرخ صورت فعالین که با یک ۸ سرخ مزین شده بود، فروش تی شرت ویژه ۸ مارس با شعار سرنگون باد آپارتاید جنسی و نقاشی لارش ویلکس هنرمند منتقد اسلام در سوئد، نمایش اسلاید شو که با موزیک همراه بود میدان را به سرعت به تب و تاب آورد و توجه مردم را به غرفه "علیه تبعیض" جلب کرد. نمایش اسلاید شو، پخش

مارس برگزار شد. در این کنفرانس که توسط "کمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان در ایران" و "علیه تبعیض" - سازمان دفاع از حقوق زن" سازمان داده شده بود، لارش ویلکس هنرمند و پروفیسور هنر، آنکی الکن نماینده مجلس سوئد از حزب مرکز، اینگوار اوهمن نویسنده و مسئول اومانیت ها در استکهلم، نینا لکاندر ژورنالیست از روزنامه اکسپرس، هاله رافع مسئول کمیته دفاع از حقوق زنان در عراق، ماریا هاگبری متخصص و مبتکر تشکل علیه خشونت های ناموسی و مهین علیپور دبیر سازمان "علیه تبعیض" سخنرانی داشتند.

لارش ویلکس که سخنرانی اش با استقبال گرم حاضرین روبرو شد، تصاویری از سرکوب زنان و مبارزه آنان در ایران را نشان داد که بطور زیبایی شکست آپارتاید جنسی در مقابل جنبش رادیکال آزادی زن را در آینده نوید میداد.

مهین علیپور ابعاد ستم به زن در ایران را برشمرد. از رفتار بی رحمانه جمهوری اسلامی نسبت به زنان سخن گفت و یک روز زندگی یک زن در ایران را برای حاضرین تشریح کرد. او به مکانیزمهای سرکوب و تحقیر زنان در آپارتاید جنسی پرداخت و از وجود یک جنبش قدرتمند و گسترده و برابری طلب در ایران صحبت کرد. وی ضمن معرفی کمپین محکومیت آپارتاید جنسی در ایران همگان را به حمایت از این کمپین فراخواند و بیانیه این کمپین را که از قبل به امضای سخنرانان رسیده بود، به امضای اکثریت شرکت کنندگان در کنفرانس رسانید.

سخنران های دیگر کنفرانس نیز که هرکدام از زاویه خاصی به موضوع بیحقوقی زن پرداختند، همگی بر ضرورت جدائی مذهب از دولت و آموزش و پرورش تاکید کردند و اعتراض خود را به سکوت دول غرب در مقابل رژیم آپارتاید جنسی در ایران را، بیان کردند.

تثائرتی که توسط مهناز ماسوری تهیه شده بود، صحنه ای از خوابگاههای دانشجویی دختران و شیوه کنترل آنها توسط اوباشان حافظ آپارتاید جنسی در ایران و تحقیر و تبعیض را به نمایش میگذاشت.

گلشای رز را به احترام رزا لوگزامبورگ بر مزار او گذاشتند. مینا احدی در بخشی از سخنانش بر سر مزار روزا لوگزامبورگ گفت: "ما در اینجا تجمع کرده ایم تا از محل یادبود سوسیالیستها به میلیونها زن در ایران درود بفرستیم که سنگر به سنگر در مقابل یک رژیم زن ستیز اسلامی مبارزه می کنند. ما از اینجا به فعالین و دست اندرکاران جنبش کارگری و دانشجویی و همه زنان و مردان آزاده در ایران درود می فرستیم و با مبارزات آنها برای یک زندگی بهتر، برای آزادی و برابری، ابراز همبستگی می کنیم."

از این تظاهرات خبرگزاریهای مختلف مانند: Süddeutsche Zeitung Online, Offene Kanal (Farsi), Aktion Press RBB و همچنین گزارشگرانی از چندین سایت و ویلاگ گزارش تهیه کردند. "تی وی ایران" که یک تلویزیون فارسی زبان در برلین است و در سه روز آخر هفته گذشته خبر این تظاهرات را پخش کرده بود نیز با مینا احدی مصاحبه کرد.

علیرغم اعتصاب ترنها و اتوبوسهای شهری بیش از ۱۲۰ نفر توانستند در راهپیمایی هشت مارس شرکت کنند. بیش از نیمی از جمعیت را آزادیخواهان آلمان تشکیل میدادند. دانش نماینده دانشجویان از اهمیت حضور فعالانه و گسترده مردم آلمان در این تظاهرات صحبت کرد و گفت "ما بدین طریق اعلام می کنیم که از مبارزات مردم ایران علیه حکومت اسلامی دفاع می کنیم. این راه دفاع از مبارزات مردم ایران است نه بمب و جنگ". نازنین برومند نیز از طرف تظاهرات کنندگان حمایت خود را از مبارزات اتوبوسرانان و لوکوموتیو رانان اعتصابی اعلام کرد.

راهپیمایی پرشور هشت مارس در برلین پس از دو ساعت و نیم با موفقیت و با خاطره یک روز فراموش نشدنی به پایان رسید.

سوئد - استکهلم کنفرانس در محکومیت آپارتاید جنسی

چهارشنبه ۲۷ فوریه در شهر استکهلم کنفرانسی بمناسبت هشت

حمایت میکنیم، حقوق زنان جهانشمول است و ما خواهان مدارس بدون حجاب اسلامی، هستیم. نازنین برومند در باره روزه جهانی زن و همچنین مبارزه علیه آپارتاید جنسی، مبارزات خستگی ناپذیر زنان و مردم آزادیخواه در ایران علیه حکومت آپارتاید و علیه حجاب و بیحقوقی زنان سخنرانی کرده و تاکید کرد که ما صدای زنان ایران در سراسر جهان هستیم. سپس مینا احدی در مورد موقعیت زن در جوامع اسلامزده و اسلام سیاسی صحبت کرد. دانش نماینده کمیته همبستگی با دانشجویان در هامبورگ در مورد همبستگی بین المللی با مبارزات مردم در ایران بخصوص زنان، دانشجویان و کارگران و اهمیت و جایگاه آن صحبت کرد. پیام یک سازمان چپ زنان در برلین به مناسبت هشت مارس و در حمایت از حقوق زنان در ایران برای جمعیت قرائت شد. پیام دیگری نیز از طرف آنتی- فاشیستهای آلمان خوانده شد. آنها نیز حمایت بیدریغ خود را از مبارزات شجاعانه زنان در ایران اعلام کردند.

پس از ۲ ساعت تظاهرات کنندگان در مقابل درب ورودی قبرستان سوسیالیستها که مقبره یادبود رزا لوگزامبورگ و کارل لیبکنشت و تعداد زیادی از سوسیالیتهای جانباخته بود، توقف کردند و در آنجا اجتماع کردند. مینا احدی در سخنان خود در این اجتماع تاکید کرد که ما اینجا اعلام میکنیم که مبارزه ما علیه آپارتاید جنسی و برای حقوق برابر و آزادی زنان در ایران و کشورهای اسلامزده تا پیروزی ادامه خواهد داشت. دانش نماینده دانشجویان نیز در صحبت خود گفت که ما اینجا در مقابل مقبره رزا لوگزامبورگ جمع شده ایم چرا که ۱۰۰ سال پیش رزا پیشرو مبارزه برای حقوق زنان در دنیا بود. و ادامه داد امروز زنان در ایران با مبارزه رادیکال خود در صف اول مبارزه برای حقوق زنان در جهان قرار گرفته اند و برای همین باید همه سازمانها، نهادها و انسانهای مبارز در اروپا و در جهان اتحاد و حمایت خود را از آنها اعلام کنند. سپس تظاهرات کنندگان با سرود انترناسیونال وارد قبرستان شده و

در کشورهای مختلف بمناسبت ۸ مارس برنامه های متنوع و چشمگیری توسط "علیه تبعیض" سازمان دفاع از حقوق زن" و با حمایت فعال تشکیلات خارج کشور حزب بر پا شد. همچنین فعالین علیه تبعیض و فعالین حزب کمونیست کارگری ایران در چند کشور در برنامه هائی که بمناسبت ۸ مارس سازمان داده شده بود نیز حضور فعال داشتند. توجه به موقعیت زنان در ایران و حمایت از مبارزات آنها برای برچیدن بساط آپارتاید جنسی موضوع محوری این تلاش ها بود. در زیر به خلاصه ای از این برنامه ها میپردازیم:

آلمان - برلین تظاهرات علیه آپارتاید جنسی در ایران

به فراخوان سازمان علیه تبعیض و با حمایت حزب کمونیست کارگری ایران تظاهرات باشکوهی بمناسبت صدمین سالگرد ۸ مارس، روز جهانی زن در برلین برگزار شد. این تظاهرات پس از طی خیابانهایی در شهر تا مزار روزا لوگزامبورگ ادامه یافت و با برپایی اجتماع و سخنرانی پایان یافت.

دقایقی قبل از شروع تظاهرات خبرنگار تلویزیون سراسری آلمان، دی وی ا رو و سایت اینترنتی روزنامه سراسری ویدت دوپچه سایتونگ با مینا احدی مصاحبه کردند. حضور نمایندگان سازمانهای متعدد و حضور خبرنگاران و همبستگی مردم آلمان در این تظاهرات مشهود بود. بر پلاکاردهایی که توسط تظاهر کنندگان حمل میشد این شعارها نقش بسته بود: زنده باد صدمین سالگرد روز زن، ۸ مارس!، نه به آپارتاید جنسی! زنده باد آزادی و برابری، حقوق برابر برای زنان در ایران و همه جای دنیا، سنگسار بربریت در قرن ۲۱ است، نه به قوانین اسلامی (شریعه) همه جا، سنگسار باید فوراً لغو شود، مرگ بر جمهوری اسلامی رژیم آپارتاید جنسی، نه به حجاب نه به آپارتاید جنسی، روسری و حجاب وسیله و سمبل سرکوب و بی حقوقی زنان است، حجاب رکن آپارتاید جنسی است، ما از مبارزات زنان در ایران علیه آپارتاید جنسی

در حاشیه رویدادها

کاظم نیکخواه

حافظان اخلاق

هزینه خدمات ویژه آن برای هر ساعت بین یک هزار تا ۳۱۰۰ دلار عنوان شده است. آقای اسپنزر پیش از انتخاب به فرمانداری نیویورک در نوامبر ۲۰۰۶، به مدت هشت سال دادستان کل این ایالت بود و در این مدت به خاطر سرسختی در مبارزه علیه فساد مالی و گروههای فحشا معروف شده بود.

هردوی قهرمانان این دو خبر در راس مبارزه با "فساد" و "فحشا" در خدمت دولت مبتوعه شان فعالیت میکرده اند. هردو منادی اخلاق و خانواده و مذهب هستند. هردو شمار بسیاری را به اشکالی متفاوت به دلیل "فساد اخلاقی" قربانی کرده اند. اگر معیارهای حاکم در این دو کشور و جوامع دیگر را بپذیریم این دو فاسدند. این دو نفر از "تعهدات اخلاقی" خود عدول کرده اند. این دو نفر خراب کرده اند. این دو نفر به نظامهای حاکم و متبوع خود خیانت کرده اند. و به همین دلیل هم فرماندار نیویورک زیر فشار رقبا مجبور به استعفا شده است و رئیس نیروی انتظامی تهران هم برکنار شده یا استعفا داده است. و مساله تمام است.

اما اگر کمی در خود همان اخلاقیات حاکم در این کشور یعنی ایران و آمریکا و دیگر جوامع دنیا نگاه کنیم روشن نیست که این خود اخلاق و معیارهای اخلاقی است که ریاکارانه است؟ آیا اگر این دو میتوانستند مثل تمام موارد مشابه از درز خبر به رسانه های عمومی جلوگیری کنند بازهم از نظر مقامات دولت متبوعه شان یا مقامات حافظ اخلاقیات جامعه گناهی مرتکب شده بودند؟ به هیچوجه. اخلاق جزئی از مذهب و ایدئولوژی حاکم است. اخلاق چماق و ابزار ایدئولوژیک حاکمین برای حفظ سلطه آنها بر اکثریت مردم است. در این مورد تمام نظامها از برده داری تا فئودالیسم تا سرمایه داری همه

سروته و یک کرباسند. برای نمونه در دوره های طولانی ای این جزو سنت و قانون جوامع بسیاری بود که هر رعیتی که میخواست ازدواج کند شب اول باید تازه عروش را به خانه ارباب میفرستاد تا ایشان مرآده جنسی را افتتاح کنند. این هم در جوامع غربی و هم در جوامع شرقی تا همین مدتی اخیر

باب بود. هنوز هم احتمالاً در برخی از جوامع کوچک سنتی بجا مانده از دوره فئودالی و برده داری رایج است. این عین اخلاق بود. اما اگر همان دختر یا پدرش یا همسرش از این کار سر باز میزدند به عنوان فاسد و ضد مذهب و ضد نظام به صلابه کشیده میشدند. در همین ایران دختران جوان و خردسال در زندانهای اسلامی توسط پاسداران و شکنجه گران مورد تجاوز وحشیانه قرار میگیرند و این عین اخلاق است. خریدن دختران خردسال توسط حاج آقاها پولدار بعنوان همسر و تجاوز به آنها کاملاً اخلاقی است. در کشورهای مدرن تر مثل آمریکا و اروپا صاحبان ثروتها و سرمایه ها کاملاً مجازند با پول در هرکجای دنیا تحت عناوینی مثل خدمات منشی گری و سرویس شغلی و ماساژ و درمان و سرویس هتل و هزار شکل دیگر روابط جنسی و عشقی متعدد داشته باشند و این را همگان میدانند و این را بعنوان نرم حاکم و طبیعی و بدیهی پذیرفته اند. و این فساد نیست.

سوال اینست که اگر نخواهیم از عینک حاکمین نگاه نکنیم آنگاه چه چیز فساد است و چه چیز فساد نیست؟ جواب بسادگی اینست که این که زنان و کودکان بسیاری هستند که ناچارند برای امرار معاش تن خود را بفروشند این فساد است. اینکه کسانی هستند که در ثروت و نعمت غلت میزنند و میتوانند روح جسم اکثریت مردم را بخرند این فساد است. این که همین اقلیت مفتخور و ریاکار و ضد انسانی و حریص و بی مغز برای انسانهای تحت حاکمیت خویش یعنی اکثریت مردم جامعه تعیین میکنند که چه چیز فساد است و چه چیز فساد نیست این فساد است. و اینکه که دلالی سکس یعنی خرید و فروش زنان و دختران و کودکان به یک "بیزینس" پرروت و گسترده و پذیرفته شده در جوامع امروز تبدیل شده است این فساد است. والی آخر. این یعنی کل نظام حاکم با تمام معیارهای اخلاقی و مذهبی و اجتماعی! یعنی همان که امروز پایه و ریشه اخلاق و مذهب و خانواده را تشکیل میدهد. اگر این فساد یعنی این نظام ضد انسانی که اساس آن نابرابری و تبعیض و بهره کشی و مکیدن خون اکثریت مردم است بطور همه جانبه ریشه کن شود "فساد" و "اخلاق" هم دست در دست هم به موزه تاریخ رهسپار میشوند. یعنی بجای میرسیم که در مناسبات انسانها هیچ چیز فساد نیست و هیچ چیز غیر

اخلاقی نیست. کل مذهب و اخلاق و مناسبات ریاکارانه اجتماعی و خانوادگی برچیده میشود و جای آنها را مناسبات برابر و طبیعی و آزاد انسانی میگیرد.

نمایش انتخاباتی "مجلس اسلامی" و "اخلاق انتخابات"

هر بار که نمایش انتخاباتی مجلس اسلامی یا ریاست جمهوری اسلامی نزدیک میشود بیش از همیشه دسته بندیها و نزاعهای درون حکومت نیز بیرون میزنند. طی ماههای اخیر کشاکشی تند و گاه زمخت میان گردانندگان جمهوری اسلامی بر سر انتخابات بیرون زده است. همه چیز از خائن و دزد و فاسد و فاشیست و امثال اینها را به سوی هم پرتاب کرده اند. کل جمهوری اسلامی طی این مدت از بدنه تا سران و مقاماتش به دو قسمت تبدیل شد. این بار این شکاف از همیشه عمیق تر بنظر میرسد. زیرا هیچ بخشی از حکومت از این شکاف مستثنا نبود. نقدها و حرفهای تندی که اینها به سوی یکدیگر پرتاب میکنند در واقع گوشه ای از حرف دلشان است. خامنه ای به عنوان رهبر جمهوری اسلامی این بار هم فضا را ننگه داشته است که طرفین به طور علنی به جان هم نیفتند. او میدانند که کشاکش این بار فقط یک اقلیت کوچک دو خردادی با بقیه را شامل نمیشود. بلکه بخش وسیعی از حکومتیان که از رفسنجانی و شماری از آیت الله ها و نظامیان و نهادهای بالای حکومت تا نهادهای نظامی و ایدئولوژیک و اقتصادی حکومت را شامل میشوند در برابر جناح دیگر که سخنگویی آنرا اکنون احمدی نژاد بعهده دارد و آنهم بخش قابل توجهی از حکومت را پشت سر خود دارد، قرار گرفته اند و سرباز کردن این نزاعها میتواند کار را به جاهای باریک بکشاند. به همین دلیل خامنه ای در عین حال که بطور تلویحی از جناح احمدی نژاد حمایت میکنند سخن از "اخلاق انتخاباتی" را پیش کشیده و منشوری بعنوان "منشور اخلاق انتخابات" بر اساس سخنان او تدوین شده است که تاکید آن اساساً اینست که رقبا نباید با هم تند برخورد کنند. در اینکه طرفین از نزاع و درگیری آشکار و گسترده با یکدیگر واهمه دارند تردیدی نیست و

به همین دلیل هردو جناح علیرغم دندان قروچه های آشکار به توصیه های خامنه ای تا حدودی گوش فرا میدهند. اما حد شدن نزاعها و حوزه وسیعی که اختلاف در مورد آن در جریان است، هیچ تردیدی باقی نمیگذارد که سرنوشت این "انتخابات" کذایی هرچه باشد در آینده بسیار نزدیکی شاهد جنگ شدید جناحهای حکومت خواهیم بود. مخصوصاً که انتظار نمیروید سایه "رهبر" به دلیل کهولت سن مدت زیادی بالای سر جناحها دوام آورد. این جنگی است که بطور نسبتاً پوشیده ای اکنون جریان دارد و از اخراج و دستگیری وابستگان طرف مقابل تا پرتاب کردن اتهامات سنگین بسوی یکدیگر را شامل میشود. تا اینجا جناح دولتی یعنی جناح احمدی نژاد دست بالا را دارد و مخصوصاً با توجه به اینکه مساله اتمی جمهوری اسلامی در این مقطع پیروزیهای را مقابل دولتهای غربی نصیب او کرده است، و قیمت نفت نیز به طور تصاعدی بالا رفته و دست حکومت را در شل کردن سر کیسه به سوی حامیانش باز گذاشته است، حالت تهاجمی تری بخود گرفته است. بعلاوه حمایت بعضا ضمنی و بعضا علنی خامنه ای از این جناح مانع حمله جدی طرف مقابل میشود. اما در اینکه این دندان روی جگر گذاشتن زیاد طول بکشد تردید بسیار است.

مساله جدی تر برای حکومت اینست که این بار هیچ جناحی از حکومت در برابر مردم نمیتواند نقش ضربه گیر را ایفا کند. تمام جناحها امتحان خود را در مقابل مردم بجان آمده و محروم و منزجر از حکومت اسلام پس داده اند. نه جناحی مانده است که بتواند وعده تازه ای بدهد و نه جناحی هار تر و جنایتکارتر از جناح حاکم فعلی را که بتواند جامعه را به رعب و سکوت بکشاند در کیسه دارند. آنچه میماند گسترش تعیین تکلیف مردم با حکومت در یک جنگ و جدال گسترده تر و عمیق تر و همه جانبه تر است. نه برای مردم راهی جز دست زدن به اینچنین جدالی باقی مانده و نه برای حکومت راه دیگری جز وارد شدن به این جنگ آشکارتر با مردم قابل تصور است. روند اوضاع مستقل از اینکه چه معجزونی را از صندوقها بیرون بکشند گویای محتمل بودن این چشم انداز است. *

این هفته دو خبر معمولی در رسانه ها منعکس شد. یکی مربوط به حکومت اسلامی ایران بود و یکی مربوط به مقامات آمریکا. دو دولتی که با هم ظاهراً تخصص پایه ای و هویتی دارند. خبرها به مسائلی از قبیل بحران اتمی و نفت و این نوع مسائل ربطی نداشت. رویدادهایی بسیار عادی بود. از نمونه هایی که بارها و بارها با آنها اتفاق افتاد می افتد. و کمتر از یک صدمش یا یک میلیونیمش در رسانه ها منعکس میشود. معمولاً حول آن جنجالی راه می افتد. کسانی از قدرت کنار میروند و کسان دیگری می آیند و دوباره همان اتفاق به این شکل یا به آن شکل می افتد... بگذارید خبرها را اشاره کنم:

خبر اول، ۱۱ مارس: از یک سایت خبری رسمی در ایران: بازداشت سردار زارعی فرمانده نیروی انتظامی استان در یک خانه فساد به همراه ۶ زن. بنا به این خبر شاهرودی رئیس قوه قضائیه راساً دستور بازداشت سردار زارعی را صادر کرده است و دلیل این دخالت مستقیم رئیس قوه قضائیه این بوده که این سردار از بستگان مرتضوی است و شاهرودی نگران بوده است که مرتضوی که دادستان تهران است مساله را ماستمالی کند. البته بعداً این سردار آزاد شد و از سرنوشت آن ۶ زن خبری در دست نیست. یکی از این زنان گفته است که سردار زارعی به هر شش نفر این زنان دستور داده است که کاملاً برهنه شوند و نماز جماعت بخوانند!

خبر دوم، ۱۲ مارس: بدنبال افشای ارتباط فرماندار ایالت نیویورک الیوت اسپنزر با یک حلقه فحشا او استعفا داد. اسپنزر موقع انتخاب شدن به عنوان فرماندار نیویورک وعده داده بود که با مبارزه قاطع با فحشا و فساد مالی دولت محلی نیویورک را پاکسازی کند. الیوت اسپنزر مشتری یک گروه فحشا به نام باشگاه امپراتوران بوده است که

از میان سؤالات جلسات هفتگی حمید تقوایی

حکومت کارگری یعنی چه؟

این مطلب را ناصر احمدی پیاده و تایپ کرده است.

سعید کلهر: قبل از هر چیز میخواهم به مردم آریا شهر و همه رهبران عملی اعتراضات در ایران درود بفرستم که برای سرنگونی رژیم جنایتکار اسلامی تلاش میکنند. حمید عزیز، من دو سوال دارم. در ادبیات حزب کمونیست کارگری و در سائتهای آن از شعار "آزادی و برابری و حکومت کارگری" زیاد استفاده میشود، اولین سوالم اینست که منظور شما از این شعار چیست؟ و حکومت کارگری یعنی چه؟ با اینکه شما بارها راجع به آزادی و برابری صحبت کرده اید اما اگر وقت داشتید به آن هم اشاره کوتاهی بکنید؟ سوال دوم هم اینست که وقتی مردم شعار آزادی و برابری و یا شعار یا "سوسیالیسم یا بربریت" و شعار "سوسیالیسم بیا خیز برای رفع تبعیض" را فریاد میزنند و یا پلاکارد و بنر شعارها را بلند میکنند، و همین چند روز پیش در آریا شهر نیز شعار "مرگ بر جمهوری اسلامی" را فریاد زدند، و یا از همه مهمتر شعار "حکومت اسلامی نمیخواهیم" را فریاد زدند، آیا زمان آن نرسیده است که در اعتراضات و پیشروی زنان و کارگران و دانشجویان و همه مردم چپ و معترض شعار "آزادی و برابری، حکومت کارگری" فریاد زده شود و یا پلاکارد آن بالا برده شود؟

حمید تقوایی: همانطور که اشاره کردید شعار "آزادی، برابری، حکومت کارگری" یک شعار پایه ای و اساسی حزب ماست. من در مورد آزادی برابری توضیح مختصری

بنابراین هرچقدر هم آزادی بر روی کاغذ برسمیت شناخته شده باشد تنها کسانی که ثروت دارند و کسانی که امکانات مادی دارند، یعنی یک اقلیت ناچیز، میتوانند از مواهب آن استفاده کنند و اکثریت مردم که از نظر اقتصادی و اجتماعی محرومند عملاً از این حقوق برخوردار نخواهند بود. عبارت دیگر آزادی و برابری کاملاً باهم مربوطند و مکمل همدیگر هستند و یکی بدون دیگری بی معنی است. خوشبختانه امروز میبینیم که این شعار وسیعاً در جامعه بدست گرفته شده و بخصوص جنبش دانشجویی و جوانان و کلاً در بخشهای معترض جامعه این شعار آزادی و برابری تبدیل به یک شعار پایه ای شده است.

اما در مورد آن قسمت سوال شما که منظور از حکومت کارگری چیست، به نظر من باید اول روشن کنیم که حکومت کارگری چی نیست؛ من تعابیر غلط و تعابیر اشتباه از این شعار را دیده ام و اولین تعبیر غلط اینست که حکومت کارگری را حکومت کارگران میدانند! حکومتی که فقط کارگران در آن شرکت میکنند! در صورتی که بهیچوجه اینطور نیست. معنی حکومت کارگری از دید ما اینست که آن افق و آن آلترناتیو و آن سیاست و آن جامعه ای که طبقه کارگر پرچمدار است، یعنی جامعه ای که استثمار و کارمزدی در آن برافزاده است و در آن جامعه دیگر دره ای بین فقر و ثروت نیست، جامعه ای که دیگر در آن طبقات وجود ندارد، جامعه سوسیالیستی که براساس منافع انسانی سازمان داده میشود، این حکومت کارگری حافظ چنین جامعه ای است. واژه کارگری صفت این حکومت است و نه بیانگر ترکیب حکومت و افراد تشکیل دهنده آن! اما تشکیل دهندگان و ترکیب

حکومت چطور تعیین میشود؟ مهمترین خضیصه حکومت کارگری اینست که حکومت شورایی است. این شوراها هم شوراهای مردم هستند و همه شهروندان را دربر میگیرند. حکومت کارگری مبتنی بر شوراها محلی و شوراهایی منطقه ای و شهری است. بنا براین حکومت کارگری به معنی واقعی کلمه حکومت مردم است و تضمین کننده دخالت هر روزه مردم در امور سیاسی و اداره جامعه است. حکومت کارگری اساسش شورایی است و اینهم چیزی نیست که صرفاً از تئوری ها درآمده باشد و یا باصطلاح با تفکر و مکاشفه به آن رسیده باشیم! در خود انقلاب ۵۷ شعار حکومت کارگری داده شد منتهی در آن موقع بشکل خود بخودی و توده ای مطرح شده بود. شعار کارگران در انقلاب "برابری، برادری، حکومت کارگری" بود. با طرح این شعار کارگران اعلام کردند که حکومت کارگری را ضامن آزادی و برابری میدانند. این صرفاً یک شعار نبود. شوراها در دوره انقلاب بطور وسیع عملاً تشکیل شدند و بعد از قیام در بسیاری کارخانه ها اداره امور را بدست گرفتند.

از آنجایی که موضوع جلسه هفته پیش ما هم همین شوراها بود اینجا دیگر بیشتر به آن نمیپردازم ولی در حال میخوامم بگویم که نقطه شروع این حرکت در انقلاب ۵۷ بود و انقلاب با طرح شعار "برابری، برادری، حکومت کارگری" و با طرح شوراها و تشکیل عملی شوراها در واقع راه آینده را نشان داد. این حرکت و جنبش شورایی و خواست حکومت کارگری در برنامه حزب کمونیست کارگری یعنی در یک دنیای بهتر تئوریزه شد و تدقیق شد و بعنوان پرچم مبارزه مردم برافراشته شد. در برنامه یک دنیای

بهرتر بروشنی و به نحو جامعه ای اینکه آزادی چیست و برابری به چه معنی است و منظور ما از حکومت کارگری چیست و ساختمان شورایی این حکومت با دقت بیان شده است. من در اینجا بطور خیلی خلاصه اینها را معرفی کردم ولی اگر دوستانی علاقمند باشند، آنها را رجوع میدهم به ادبیات حزب و از جمله به برنامه یک دنیای بهتر حزب که به شکل جامعه ای حکومت کارگری (و یا جمهوری سوسیالیستی) که ما خواهان آن هستیم و همینطور تلقی و درکی که ما از آزادی و برابری داریم را بروشنی توضیح میدهد.

در مورد قسمت دوم سوال یعنی اینکه آیا وقت آن نرسیده که مردم این شعار را مطرح کنند. همانطور که گفتم تا آنجا که به "آزادی، برابری" مربوط میشود این شعار تا حد زیادی در جامعه جا افتاده و در اعتراضات مردم و بخصوص در جنبش دانشجویی مطرح میشود. به نظر من این حرکتی است که "حکومت کارگری" را هم در ادامه خود مطرح خواهد کرد. همین امروز شعارهای صریحاً سوسیالیستی که حدود سه سال است در تجمعات و مناسباتهای مختلف مردم مطرح میشود نشان دهنده زمینه مساعد پذیرش حکومت کارگری در جامعه است. اینکه در چه مقطعی این شعار صریحاً و یا به شکل جمهوری سوسیالیستی، که صرفاً بیان دیگر حکومت کارگری است، طرح خواهد شد دیگر کاملاً به توازن قوا و شرایط سیاسی جامعه بستگی دارد اما همانطور که اشاره کردم روند مبارزات مردم نشان میدهد که ما به این سمت حرکت میکنیم.*

قابل توجه نویسندگان انترناسیونال

آخرین زمان دریافت مطلب:

چهارشنبه ۱۰ شب بوقت اروپای مرکزی

حجم مطلب:

۲ صفحه ۴۲، فونت ۱۴، فاصله نرمال - word

مطالبی که بعد از این زمان دریافت شوند، در صورت کهنه نشدن موضوع در شماره های بعد مورد استفاده قرار خواهند گرفت.

مسئولیت صفحه بندی انترناسیونال به عهده آرش ناصری است

یک دنیای بهتر

برنامه حزب

را بخوانید

و در سطح وسیع

توزیع کنید

برنامه "یک دنیای بهتر" چه میخاهد؟

مرتضی فاتح، عضو دفتر سیاسی پاسخ میدهد

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب

انترناسیونال: برنامه یک دنیای بهتر، فصلی به قوانین کار و رفاه اجتماعی اختصاص داده است. این فصل بندهای زیادی دارد. از جمله:

- آزادی کامل و بی قید و شرط تشکل کارگران.
- آزادی کامل و بی قید و شرط اعتصاب.

اهمیت سیاسی این دو بند برای کارگران چیست؟

آیا عملاً در شرایط حاکمیت جمهوری اسلامی که تماماً ضد کارگر است میتوان آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب را تحمیل کرد؟

پیشروی در این امر چگونه موقعیت کارگران را تحت تاثیر قرار میدهد؟

انترناسیونال: اهمیت سیاسی این دو بند برای کارگران چیست؟

مرتضی فاتح: برای درک بهتر اهمیت این دو بند از برنامه یک دنیای بهتر که امروز به یکی از خواسته های اصلی کارگران و سایر مزد بگیران تبدیل شده است و در اعتراضات جاری همواره به شکل برجسته ای در مطالبات گروههای اجتماعی خودنمایی میکنند، ابتدا باید به شراطی دقت نمود که طبقه کارگر به طور اخص و کلیه مزد بگیران به طور اعم در آن به زندگی و کار مشغولند.

در جهانی که سرمایه در آن هدایت شراط کار و زندگی انسانها را به دست دارد، در هر شکلی یک جدال دائمی میان مزد بگیران و صاحبان سرمایه در جریان است. موقعیت هر طرف این جدال بستگی به ابزارهایی دارد که در هر مقطعی طرفین این جدال در اختیار دارند. سرمایه در

شرائط فعلی امکانات بسیار زیادی در جهت کنترل و تعیین نتیجه این جدال در اختیار دارد، از اشکال مختلف تشکلهای ملی و بین المللی گرفته تا حوزه های اطلاع رسانی و خصوصی. در این میان اصلی ترین سلاح مزد بگیران و در رأس آنان طبقه کارگر، تشکل های اجتماعی و نیروی همبسته اجتماعی آنان است که میتواند این قاعده بازی یکطرفه را بر هم زده و از جامعه در مقابل سرمایه حفاظت نماید.

در بسیاری از کشورهای جهان اشکالی از تشکلهای کارگری از قبیل اتحادیه ها و سندیکاها وجود دارد که به هر حال نوعی از تشکلهای نیروی کار محسوب میشوند، اما همین تشکلهای در مبارزه اقتصادی و بعضاً سیاسی کارگران، نیز تابع قواعد حقوقی و قوانین محدود کننده قانون گزاران سرمایه هستند. به طور مثال برای اعلام اعتصاب توسط این ارگان ها مسیر طولانی از روابط اداری تا بایدها و نبایدهای قانونی وجود دارد که عملاً دست و پای کارگران را میبندد. در مورد تشکل و متشکل شدن کارگران نیز تقریباً همین شراط حاکم است.

در نتیجه چنین وضعیتی کارگران برای پیشبرد امر خودشان مجبورند به قواعدی گردن بگذارند که توسط حقوقدانان سرمایه تعیین گردیده.

در جامعه ایران که دیگر اظهار من الشمس است. سالهاست که حاکمیت سرمایه داران در اینجا به ضرب و زور و دستگیری و کشتار کارگران و فعالین اجتماعی سعی در جلوگیری از ایجاد تشکلهای کارگری و سایر اشکال تشکل یابی کارگران و

سایر مزد بگیران نموده است. اما در آنجا هم که جامعه با زور و قدرت خود اشکالی از سازمان های اجتماعی را به حاکمیت تحمیل نموده آنها با انواع فشارها و ارگانهای امنیتی سعی در انحلال و یا بی خاصیت کردن این تشکلهای نموده اند. اما با وجود همه این فشارها کارگران راساً به ایجاد تشکل های خود اقدام نموده و عملاً در جهت تحقق این بند از برنامه یک دنیای بهتر در مقیاسی طبقاتی تلاش نموده اند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب یکی از مهمترین بسترهای پیشبرد مبارزه جامعه در جهت ایجاد شراط انسانی است. تحقق این امر موجب میگردد تا بازی یکطرفه سرمایه بر سر زندگی انسانها با مانعی جدی روبرو گردد. از سوی دیگر برای کارگران و سایر مزد بگیران این امکان را فراهم میکند که در هر شراطی بتوانند خود راساً شروع جدال را اعلام نمایند.

سر دستمزد، دستمزد های معوقه، بیکار سازبها و سایر اشکال مبارزه اجتماعی طبقه کارگر، مستقل از جمهوری اسلامی، توسط کارگران اعمال میشود. تقریباً هیچ یک از تشکلهای کارگری از سوی حاکمیت وجه قانونی ندارد و این تشکلهای مستقل از قوانین حکومتی ایجاد میگردد. بنابراین تا اینجا کارگران تشکلهای خود را در مقابل قید و بند های حاکمیت ایجاد کرده اند و یا به بیان دیگر خود را به آنها تحمیل کرده اند.

تمامی اعتصابات که روزانه در جریان است نیز از این قاعده مستثنی نیست. بنا براین علیرغم خواست حاکمیت روند ایجاد تشکل های اجتماعی بدون توجه به قید و بندهای قانونی و اجتماعی که سرمایه اعمال میکند، توسط جامعه به حکومت سرمایه داران تحمیل گردیده است.

اما تا آنجا که به تبدیل شدن آزادی بی قید و شرط اعتصاب و تشکل به قانون مربوط میشود چنین حکومتی نه توان تصویب چنین قوانینی را دارد و نه خواهان آن است. تبدیل این خواست به قانون با ماهیت چنین حاکمیتی در تضاد است. نه فقط در جمهوری اسلامی بلکه در بسیاری از کشورهای غربی نیز تصویب این خواست به عنوان قوانین حقوقی بعید به نظر میرسد. آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب به معنی در اختیار گذاشتن سلاحی در دست جامعه است تا به شکلی بنیادی با سرمایه تعیین تکلیف نماید و قید و بندهای کنونی مبارزه اجتماعی را از دست و پای خود بردارد.

انترناسیونال: پیشروی در این امر چگونه موقعیت کارگران را تحت تاثیر قرار میدهد؟

مرتضی فاتح: تا جایی که به مبارزه روزمره کارگران مربوط میشود، کسب هر امتیاز از سرمایه داران و تثبیت آن به عنوان یک سنت

اجتماعی میتواند تاثیر زیادی در موقعیت اجتماعی آنان داشته باشد. این روند هر بار اشکال جدیدی از اعتراض اجتماعی و نیروی گسترده تری را وارد این کارزار میکند. به طور مثال مبارزه کارگران بر سر دستمزدهای معوقه و یا بیکار سازبها، تا به امروز اشکال متنوع و گوناگونی از اعتراض اجتماعی را به وجود آورده است. در چنین روندی اشکال متنوعی از تشکل و ابراز وجود که روزانه در حال گسترش است به چشم میخورد.

در اعتصابات و اعتراضات کارگری مواردی از تشکیل کمیته های اعتصاب تا تشکیل مجامع عمومی را شاهد هستیم.

این روندی است که طی آن ظهور و تثبیت هر شکلی از سازمانیابی و اعتراض، منجر به خلق اشکال جدیدتر و متنوع تری از سازمانهای اعتراض اجتماعی گردیده است. در این مورد خاص یعنی پیشروی در تثبیت آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب به عنوان یک حق طبیعی نیز، همین قاعده حاکم است.

هر درجه از تثبیت این حق زمینه ساز بروز اجتماعی فراگیر تر مبارزه اجتماعی بر علیه نظم موجود است. این شراط موجب میگردد که کارگران برای دستیابی به خواسته های خود از قید و بندهای حقوقی موجود رها گردند و اشکال و موضوع مبارزه خود را خودشان تعیین کنند.

پیشروی در این امر و تثبیت آن در جامعه، نه فقط در تثبیت حقوق اجتماعی کارگران نقش تعیین کننده ای دارد بلکه چشم اندازه های وسیعتری را در مقابل جامعه قرار میدهد. به نظر من تثبیت آزادی بی قید و شرط تشکل و اعتصاب و تبدیل آن به یک سنت اجتماعی بی بازگشت، گامی تعیین کننده در مبارزه ای است که کارگر در طی آن به حاکمیت سرمایه بر جامعه پایان میدهد. *

سوسیالیسم پیا خیز!
برای رفع تبعیض

اساس سوسیالیسم انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

از صفحه ۱ **۸ مارس: نه به آپارتاید جنسی...**

اجتماعات بزرگ و برپایی مارش عظیم هشت مارس بست. بدین ترتیب برگزاری هشت مارس امسال نتوانست وسیع و گسترده باشد. اما علیرغم همه این فشارها در گرامیداشت این روز از سوی کارگران، دانشجویان و فعالین جنبش رهایی زن در شهرهای مختلف مراسم برگزار شد و ما شاهد برگزاری مراسم ۸ مارس در تهران، اصفهان، ارومیه و در شهرهای مختلف کردستان، بودیم. در دیگر شهرها نیز گرامیداشت هشت مارس در جمع‌ها و محافل مختلف به سنت هر ساله برگزار گردید. نکته قابل توجه اینجاست که در هشت مارس امسال جنبش آزادیخواهی علیه تبعیض برای زنان با ابتکارات جالبی به جلو آمد و این روز را برجسته تر از هر وقت به روز نه به این رژیم آپارتاید جنسی تبدیل کرد. در هشت مارس امسال ما صدای آزادیخواهی را در اشکال متنوعی در تهران و شهرهای مختلف شنیدیم. با نگاهی از نزدیک به آنچه در هشت مارس امسال گذشت، به روشنی پیشروی های جنبش رهایی زن و موقعیت چپ در راس این جنبش را میتوان دید. باید این پیشروی‌ها را به رسمیت شناخت و با اتکا به آنها به جلو گام برداشت. جنبه‌های مهم هشت مارس امسال و پیشروی‌های جنبش رهایی زن

۱- لغو آپارتاید جنسی،**پیام ۸ مارس امسال در ایران**

روز هفت مارس به فراخوان کمیته برگزاری هشت مارس در سنجندجی جمع‌بندی برپا شد و در این مراسم پلاکاردی سرخ "آپارتاید جنسی لغو باید گردد"، چشم هر بیننده‌ای را بخود خیره میکرد و "آزادی زن آزادی همگان است"، "حقوق زن جهانشمول است" از جمله پلاکاردهای دیگر این تجمع بود.

لغو آپارتاید جنسی در واقع صدای اعتراض جامعه علیه رژیم آپارتاید جنسی در ایران است که در هشت مارس امسال در سنجندج و در تهران و در دانشگاه اصفهان و در شهرهای مختلف بر پلاکاردها نقش بست و به شعار محوری تبدیل شد.

نمونه دیگر برگزاری مراسم روز جهانی زن، دو روز بعد از هشت مارس در دانشگاه اصفهان از سوی دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب است. در این مراسم یکی از دانشجویان در سخنرانی خود از هشت مارس به عنوان روز نه به تبعیض جنسی، نه به آپارتاید جنسی سخن میگوید و اعلام میکند که جنبش آزادی برابری اساس بر هویت انسانی نهاده شده است و همانجا تاکید میکند که این جنبشی است که خاموش نمیشود و بر آزادی زندانیان سیاسی و دانشجویان دستگیر شده و بر خواستهای برحق آنها تاکید

میگذارد.

در همین تجمع دانشجویان در قطعنامه خود بر رهایی انسان تاکید گذاشته و از برابری کامل انسانی و لغو هرگونه آپارتاید جنسی سخن میگویند. بندهای دیگر این قطعنامه از همبستگی و حمایت از خواستهای برحق بخش‌های مختلف جامعه، کارگران، معلمان، پرستاران و دیگر بخش‌های مختلف جامعه، آزادی بدون قید و شرط بیان و آزادی رفاه و شادی و امنیت بعنوان حق همه انسانها سخن میگوید. و بر آزادی فوری و بدون قید و شرط دانشجویان زندانی تاکید میگذارد.

۲- ۶ مارس و ۸ مارس

یک ابتکار جالب در گرامیداشت هشت مارس امسال، استفاده از فرصت ۶ مارس، روز همبستگی جهانی با کارگران ایران و برای آزادی محمود صالحی و منصور اسانلو مقارن بودن آن با هشت مارس روز جهانی زن بود. بویژه امروز در ایران خواستهای مشترکی جنبش‌های مختلف اجتماعی را بهم پیوند میدهد. روز ۷ مارس جمعی از کارگران و انسانهای آزادیخواه، در منطقه کوهستانی دربند تهران تجمع کردند و ضمن اعلام خواستهای خود به مناسبت فراخوان ۶ مارس، هشت مارس روز جهانی زن را نیز گرامی داشتند. در این تجمع پلاکاردهای "هشت مارس روز جهانی زن گرامی باد"، "نه اعتراض ما علیه حکم شلاق برای کارگران

بیبندید"، "پیش بسوی برگزاری هر چه با شکوه تر اول ما مه"، "تشکل کارگری حق مسلم کارگران است"، "محمود صالحی، منصور اسانلو آزاد باید گردد"، "ما خواهان آزادی تمامی فعالین کارگری، دانشجویی، معلمان، زنان و کلیه فعالین اجتماعی از زندان هستیم"، به روشنی شرایط ملتبه سیاسی امروز و ویژگی هشت مارس امسال را به نمایش گذاشت. در همین رابطه در سنجندج ما شاهد تجمع جمعی در اطراف میدان گاز سنجندج بودیم که به فراخوان اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار برپا شده و یک بند از قطعنامه آن در این روز، گرامیداشت ۸ مارس روز جهانی زن، و اعلام همبستگی با جنبش زنان و خواست تساوی کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی شئون اجتماعی، اقتصادی و سیاسی در جامعه است.

۳- قطعنامه های ۸ مارس

یک جنبه مهم هشت مارس امسال قطعنامه های رادیکال، چپ و سوسیالیستی است. قطعنامه هایی که در مراسم هشت مارس در تهران، اصفهان، مریوان، اصفهان و دیگر شهرها اعلام شدند. این قطعنامه‌ها همگی بر لغو استثمار و رهایی انسان تاکید دارند و از لغو آپارتاید جنسی، لغو حجاب، برابری زن و مرد در تمام شئون سیاسی و اجتماعی سخن میگویند. در این

قطعنامه‌ها بر لغو احکام اعدام، قصاص، سنگسار و نیز بر همبستگی مبارزات بخش‌های مختلف جامعه با هم و خواست آزادی و برابری تاکید میشود. یک نکته مهم در این قطعنامه‌ها خواست به رسمیت شناختن هشت مارس بعنوان روز جهانی زن در ایران است. نگاهی به قطعنامه های هشت مارس، پیشروی‌های جنبش رهایی زن در ایران و نقش چپ و کمونیسم در راس جنبش اعتراضی در جامعه است. از همین رو قطعنامه های هشت مارس در واقع بیان روشن خواستهای مشترک و رادیکالی است که جنبش رهایی زن را حول خود متحد میکند. این قطعنامه‌ها امروز پلاتفرم روشنی بدست جنبش علیه تبعیض، علیه ستم کشی زن در ایران بدست میدهد. باید این پلاتفرم را بدست گرفت و حول آن متحد شد. جنبش رهایی زن جنبش نه به آپارتاید جنسی، نه به تبعیض، نه به حجاب و جنبشی برای آزادی و برابری است. جنبش رهایی زن، جنبشی است که رهایی از شر توحش این رژیم اسلامی را اولین گام برای رهایی از ستم کشی زن و این بربریت میداند. هشت مارس امسال صدای این جنبش بود که با شعار "جهان دیگری ممکن است"، بر ساختن جامعه‌ای انسانی و برابر تاکید گذاشت. زنده باد صدمین سال هشت مارس. *

قطعنامه تجمع ۸ مارس ۲۰۰۸ مریوان

کشور برکود کان هستیم. ما از مبارزات کارگران در بخشهای مختلف کارگری برای تامین حقوق خود پشتیبانی می‌کنیم. از تمام کوشندگان آزاد، برابر و رفع تبعیض از حقوق زنان تقدیر میکنم و دست‌ار به سو شما درازم. طبعاً آزاد زنان از قد و بندها استثمار زنده ساز آزاد مردان تر خواهد بود. در خاتمه از کله شرکت کنندگان در ان تجمع سپاسگزارم. با امید به دستاب به حقوق برابر و برقرار جامعه ای آزاد و عاری از ظلم و ستم.

آمده اند و به اسارت و بندگ تسلیم نخواهند شد. ما با تلاش و کوشش، حقوق خوش را باز خواهیم افست. ما خواهان برابر و مساوات در زمنه‌ها اجتماع، اقتصاد و ساس هستیم. ما با تاکد بر خواسته‌ها بر حق زنان اران که حاصل ۱۰۰ سال مبارزه و کوشش برا کسب آزاد است، ادآور مشوم که خواهان: لغو حکم اعدام، سنگسار، قصاص و خشونت در قوانین کشور هستیم. پرداخت دستمزد و حقوق برابر در مقابل کار یکسان برای زن و مرد هستیم. هر گونه تعد و سوء استفاده و بهره کش جنس از زنان تحت هر عنوان باد ممنوع شود زنان باد از حق فعالیت ساس و

اجتماع برخوردار باشند. نابرابر ها حقوق در مورد شهادت، ارث و سرپرست اطفال باد از مان برداشته شود. زنان باد در گزنش همسر، ازدواج و طلاق کاملاً آزاد و از حقوق برابر با مردان برخوردار باشند. لباس و پوشش برخوردار باشند. برگزار مراسم ۸ مارس روز جهان زن بدون مجوز رسم، بدون قد و شرط باد به رسمت شناخته شود. تعقیب سیاست بحران و هر اقدامی که باعث تحمیل جنگ به مردم ایران و منطقه میگردد را به شدت محکوم می‌کنیم. ما از جنبش اجتماعی علیه جنگ حمایت می‌کنیم، مردم حق تعیین سرنوشت خویش را دارند. هرگونه تهدید نظامی علیه ایران، تهدید زندگی

زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب روز ۸ مارس، روز تلاش و کوشش برا آزاد زنان، از قد و بندها استثمار و ستم جنس است. ان روز بشارت دهنده آزاد زنان است. نزدیک به یک قرن مبارزه برای عدالت و بدست آوردن حقوق انسانی تاریخ این جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه را رقم می‌زند. وسعت این جنبش فراتر از مرزهای ملی، مذهبی، نژادی و قومی است. فریاد آزادیخواهی از شیکاگو تا پکن، تهران تا برلین، سنجندج تا سن پترزبورگ، بولیوی تا افغانستان، بغداد تا آدیس بابا، از ۸ مارس تا سن درگوش حاکمان ستمگر جهان ظنین افکن است: آزادی برابری. ما در انجا گرد آمده ام تا فراد بزنم که: زن انسان است. زنان آزاد بدنا

قطعنامه مراسم ۸ مارس دانشگاه اصفهان

هیچ صاحب قدرت و سرمایه و استعمارگری حق تعیین سرنوشت برای آنان را ندارد.
زنده باد آزادی زنده باد برابری
دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب
دانشگاه اصفهان

هاست.
۷. ما خواهان لغو حکم اعدام ، سنگسار ، قصاص و هر گونه خشونت در جامعه می باشیم.
۸. حق تعیین سرنوشت، حق همه ی گروههای انسانی می باشد و

دیگر اقشار زحمت کش جامعه می باشیم که در تضاد دایمی با منافع صاحبان قدرت و سرمایه (که آن را در انحصار خویش دارند) به سر می برند.

۴. آزادی بدون قید و شرط بیان و پس از بیان یکی از خواسته های اساسی ما می باشد.

۵. ما خواهان برخورداری زنان سرپرست خانواده و خانه دار از بیمه ی بیکاری می باشیم.

۶. آزادی ، رفاه ، بهداشت، شادی و امنیت حق همه ی انسان

باشد:
۱. اساس فعالیت های ما رهایی انسان می باشد؛ که این خواسته با رهایی کل جامعه پیوندی ناگسستنی دارد.

۲. برابری کامل انسانی و لغو هر گونه آپارتاید جنسی که متأسفانه در حال سرایت به آپارتاید علمی نیز می باشد. (منظور بحث سهمیه بندی دانشگاه ها براساس جنسیت می باشد.)

۳. ما مدافع حقوق اساسی جنبش کارگری، معلمان، پرستاران و

چراغ می کشی و مآهتاب می روید ستاره می شکنی، آفتاب می روید دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه اصفهان که آرمانی جز آزادی و برابری برای ساختن یک دنیای بهتر سر لوجه ی کار خود قرار نمی دهند و برای رسیدن به خواست توده ای و تاریخی بر حق خود با صاحبان قدرت و سرمایه وارد مصالحه نمی شوند، تصمیم گرفتند برای روشن شدن افق خود به مناسبت ۸ مارس روز جهانی انسانیت ، قطعنامه ای را صادر نمایند که مفاد آن به شرح زیر می

قطعنامه کمیته برگزار کننده ۸ مارس ۲۰۰۸ سنندج

که از پایه ای ترین حقوق انسانهاست و می بایستی تمامی افراد جامعه از تبعات آن یعنی آزادی پوشش، آزادی بیان، حق مسافرت، تحصیل، انتخاب شغل، انتخاب همسر و ... به صورت برابر برخوردار باشند.

کار خانگی و سایر اشکال استثمار خانگی از زنان می بایست شغل محسوب شده و زنان خانه دار باید از حمایت جامعه و از پوششهای تامین اجتماعی برخوردار شوند.

۸ مارس به عنوان روز جهانی زن باید به رسمیت شناخته شده و در تقویم رسمی کشور به عنوان تعطیل رسمی ثبت گردد.

مردسالاری پدیده ای ضد بشری است و تبعات ناشی از آن از جمله قتلهای ناموسی، اعدام و سنگسار و ... جنایت محسوب گشته و مسبب آن باید محاکمه و مجازات شوند.

زنان خیابانی و کودکان کار و بی شناسنامه از قربانیان سیستم سرمایه داری هستند و ما بر این باوریم که حق کودکان و تمامی انسانهاست که از زندگی آزاد، امن و شایسته شأن انسان برخوردار باشند.

از دواج موقت شکلی از تن فروشی و استثمار زنان است و بایستی از قوانین و تفکرات حاکم بر جامعه بطور کل حذف شود.
آزادی انتخاب و اختیار عمل

خود، مطالبات مان را به شرح ذیل اعلام می داریم:

ما خواهان حقوق انسانی برابر و به دور از استعمار برای تمامی انسانها در عرصه های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی و فرهنگی هستیم.

هرگونه قوانین جنسیت محور و زن ستیز که زنان را از دستیابی به حقوق انسانی خویش محروم میکند، لغو باید گردد.

حق ایجاد تشکلهای مستقل، تجمع، اعتراض، اعتصاب و غیره جزو حقوق پایه ای هر فردی در جامعه است.

هرنوع جداسازی انسانها به هر بهانه ای و توسط هر کسی در اجتماعات، کاری غیر انسانی است و باید لغو و ممنوع شود.

اعمال هر گونه خشونت علیه زنان اعم از آزار جنسی، تحقیر، برخورد فیزیکی رفتاری غیر انسانی است و باید جرم محسوب شود.

اخلاقیات و فرهنگ

کرده و به شیوه های مختلف به آنها تحمیل شده و از طریق رسانه ها و کانون های تبلیغی و کلاً ابزار روینایی این سیستم ها با وضع قوانین به اصطلاح مترقی این بردگی مدرن را توجیه کرده که باعث بردگی و اسارت بیش از پیش انسانها می شود. با این حال در سراسر جهان جنبش های اعتراضی و برابری طلبانه بر علیه ریشه و ساختار این بی حقوقی ها در قالب تعرضی و طبقاتی و برای نیل به تشکلهای مستقل میروند تا بنیاد این مناسبات غیر انسانی و زن ستیز را برکنند و به شرایط و مناسباتی که انسانها را در حد کالایی تبلیغی و از خود بیگانه تنزل داده است، یک بار برای همیشه از بیخ و بن برکنند.

ما انسانهای آزادی خواه و برابری طلب با تلاش برای پیوند و اتحاد و همبستگی هر چه بیشتر جنبش کارگری با جنبش اعتراضی زنان، دانشجویان و سایر جنبشهای رادیکال، بار دیگر با تاکید بر اهداف انسانی و مواضع طبقاتی

امروز ۸ مارس یادآور مبارزات زنان کارگری است که در سال ۱۸۵۷ در اعتراض به شرایط غیر انسانی کار در شهر شیکاگو آمریکا به خیابانها ریخته و توسط حامیان و مالکان سرمایه، به خاک و خون کشیده شدند. زمینه اجتماعی این روز، اعتراض به تمامی اشکال ستم کشی و استثمار و نابرابری انسانها در تاریخ نظامهای طبقاتی و مشخصاً روابط سرمایه داری بوده و می باشد. علیرغم مبارزات و تلاش انسانهای آزادی خواه و مساوات طلب، هنوز طبقه ی کارگر و توده های محروم جوامع مختلف از تبعیضات طبقاتی، جنسی، قومی و مذهبی و بی حقوقی و استثمار انسان که همگی از جوه و تبعات سیستم سرمایه داری است رنج می برند. در این میان زنان همواره قربانیان خاموش ادوار مختلف تاریخی این فجایع بوده اند.

ستم مضاعف بر زنان همواره با سنتها و قوانین ارتجاعی تاریخاً همواره بر انسانیت زن سنگینی

اسپانسرهای تامین مخارج تلویزیون ۲۴ ساعته حزب در ماه فوریه

۲۰۰ دلار (ماههای ژانویه و فوریه)
۲۰۰ دلار
۲۰۰ دلار
۲۰۰ دلار
۱۰۰ دلار
۱۵۰ دلار
۱۰۰ دلار
۱۰۰ دلار
۵۰۰ کرون
۲۰۰ یورو

کانادا:
جمشید هادیان
فروغ ارغوان
اقبال نظر گاهی
صابر آزاد
حبیب بکنناش
محمد کاظمی و آناهیتا
فریدون فرهی
یدی محمودی
نروژ
هادی رحیمی
هلند:
بهمن ذاکر نژاد

آلمان:
محمود جلیلی
فرزانه درخشان
فنلاند:
عمر معروفی
امیر توکلی
عبدل گلپریان
جلال گلپریان
فرانسه:
یدی کوهی
سیروس
Etienne

۱۰۰ پوند
۱۰۰ پوند
۱۰۰۰ کرون
۱۰۰۰ کرون
۱۰۰۰ کرون
۵۰۰ کرون
۵۰۰ کرون
۵۰۰ کرون
۵۰۰ کرون
۵۰۰ کرون
۶۰۰ کرون

انگلستان:
سهیلا شریفی
جلیل جلیلی
سوئد:
حسن سیاووشی
کامبیز حقیری
صابر نوری
ابی ختایی
غلام اکبری
گیتی آقاجانی
پری رشیدی
شاهرخ حیدری

از صفحه ۲ طلیعه یک حرکت جهانی...

انسانی است. این يك حرکت به هم پیوسته است که می تواند و باید بوجود بیاید. موتور پیش برنده و اساس چنین حرکتی، فقط، میتواند حزبی مثل حزب کمونیست کارگری ایران باشد. فقط يك حزب رادیکال کارگری می تواند این ادعائنامه سیاسی را علیه جمهوری اسلامی اعلام کند و خطاب مردم مترقی جهان اعلام کند جمهوری اسلامی، حکومت مردم ایران نیست، اکثریت قریب به اتفاق مردم ایران از این حکومت متنفراند و این حکومت را نباید به رسمیت شناخت. این پیامی است که حزب کمونیست کارگری ایران، آنرا از جانب مردم ایران و از جانب طبقه کارگر ایران، به جهانیان اعلام می کند.

همانطور که گفتیم تا کنون در سه مورد معین، فراخوان جهانی در حمایت از کارگران ایران مطرح شده است و غیر از آن، اتحادیه های کارگری در ده ها و ده ها مورد دیگر، حمایت خودشان را از اعتراضات، اعتصابات و مبارزات مختلفی که کارگران داشته اند، اعلام کرده اند. در همین زمره است تلاشهایی که حزب ما در اعتصابات و اعتراضات مختلف سازمان داده است (که نمونه های مشخص اش مبارزه کارگران شرکت واحد، نساجی، کارگران شاهو، کشت و صنعت، مبارزه کارگران هفت تپه، سد گنوند، مبارزات معلمان و غیره و غیره بود). در ده ها و ده ها مورد اتحادیه های جهانی از مبارزات کارگران دفاع کرده، از مبارزات دستگیر شدگان جنبش کارگری حمایت نموده و خواستار پاسخگویی جمهوری اسلامی شده اند. حال، سؤال اینجاست: این حرکت باید به کجا ختم شود؟ چه عاملی، کدام خط از مبارزه مشترکی، این اعتراضات را به هم می تند و اجازه نمی دهد که آنها در حد اعتراضات موردی باقی بمانند و در نهایت اینکه چه هدفی را باید در مقابل جنبش کارگری قرار داد؟ به نظر ما، به نظر حزب ما، آن سیاست، به رسمیت شناختن و تحریم سیاسی جمهوری اسلامی در سطح دنیا است. جمهوری اسلامی باید در افکار عمومی دنیا، در رسانه ها و مدیا، از طرف سازمان های بین المللی و از جانب دولت ها، طرد و منزوی شود؛ باید روابط دیپلماتیک

با آن قطع شود و سفارتخانه هایش بسته شوند. این خواست و مطالبه ای است که باید در دل هر اعلام حمایتی از کارگران و از مردم ایران، از جنبش اعتراضی در ایران، خودش را مطرح کند و بویژه مورد توجه اتحادیه ها، تشکل های آزادیخواه، سازمان های سکولار و سازمان های مدافع حقوق زنان قرار بگیرد. توجه داشته باشیم که جمهوری اسلامی پرونده قطوری دارد؛ بسیاری از رسانه ها و مدیا در جریان جنایات این حکومت هستند، بارها و بارها از جانب حزب ما و سایر نیروهای چپ به آنها رجوع شده و حمایت شان خواسته شده و حمایت هم کرده اند. آخرین نمونه اش در جریان دستگیری های شانزده آذر امسال و دستگیری های گسترده ای که از دانشجویان صورت گرفت، بوقوع پیوست که طی آن ده ها اتحادیه کارگری و دانشجویی وسیعا از مبارزات دانشجویان و کارگران حمایت کردند، میتینگ تشکیل دادند، سخنرانی کردند، بیانیه دادند و پتیشن امضاء کردند. هم اکنون، آن بخش متشکل مردم مترقی و آزادیخواه جهان، یعنی اتحادیه های دانشجویی و کارگری، حرکت کرده اند، بسیاری از سازمان های سکولار در رابطه با کمپین "اگس مسلم" و در ارتباط با حقوق زنان، به میدان آمده اند و از جمله همین طومار اخیر ما را در محکومیت جمهوری اسلامی بعنوان يك حکومت آپارتاید جنسی امضاء نموده اند. شخصیت ها و کلاً نیروهای سکولار در کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی نیز در این حرکت شریک هستند. تمام این سازمان ها و نیروهای سکولار بارها و بارها متوجه چهره کریه جمهوری اسلامی شده اند و اعتراضات خود را در نامه به مسئولین ایران، سفارتخانه های ایران، و همچنین سازمان ملل متحد، بیان کرده اند و می خواهم بگویم که این حرکت ها در واقع، هم اکنون به آنجا رسیده و آنقدر رشد کرده است که بتواند به يك نیروی فشار گسترده با يك هدف مشخص تبدیل شود: هدف بایکوت سیاسی جمهوری اسلامی.

همانطور که گفتیم ۸ مارس امسال سوت آغاز این حرکت بود و ۶ مارس نشان داد که این امکانپذیر است. نشان داد که کارگران جهان با

این حرکت هستند و به آن پاسخ مثبت خواهند داد و این پرچم بطور طبیعی باید از جانب حزب کارگران ایران، حزب کمونیست کارگری بلند شود تا بتواند بقیه نیروها را هم بدور خودش گرد آورد و ما این پرچم را بلند کرده ایم. این روشن است که مثلاً کارگران سوئد نمی توانند اعلام کنند که جمهوری اسلامی حکومت مردم ایران نیست. این را فقط مردم ایران و حزب ما بعنوان نماینده مردم ایران میتوانند اعلام کنند. "جمهوری اسلامی را برسمت نشناسید." این پیام مردم ایران است به سازمان ها، جنبش ها، شخصیت های مترقی، کارگری و آزادیخواه در دنیا.

بورژوازی و دولت های دنیا، ارتباطات و مسائل خودشان را با جمهوری اسلامی دارند، مذاکره، تهدید یا بقل خودشان سیاست هویج و شلاق را به پیش می برند، اما مسئله آنها هر چه هست، ربطی به مردم دنیا، ربطی به کارگران دنیا ندارد. ما جبهه خودمان، درد خودمان و مبارزه خودمان را داریم و تنها همین مبارزه، از موضع کارگر، از موضع آزادیخواهی و برابری طلبی است که می تواند این دیپلماسی رسوا و ارتجاعی ای که دولت های آمریکایی و اروپایی دارند با جمهوری اسلامی به پیش می برند را، افشاء کند. دعوا بر سر این نیست که برنامه های آمریکا در خاورمیانه با سیاست های جمهوری اسلامی تناقض دارد و یا جمهوری اسلامی به القاعده فلان کمک را می کند یا نمی کند. تروریسم اسلامی، فقط آنجایی نیست که با منافع کشورهای غربی در می افتد، تروریسم اسلامی نزدیک سی سال است که هفتاد میلیون انسان را به بند کشیده و جنبش اسلام سیاسی (که ستون فقرات جمهوری اسلامی است) بسیاری مناطق را در آسیا، آفریقا و در کشورهای خاورمیانه، تحت تسلط خودش قرار داده است. بی حقوقی زن و مبارزه با آن فقط يك خواست ایرانی نیست، البته در ایران در دولت و در حکومت است، ولی در خود اروپا هم، پرچم جنبش اسلام سیاسی (آنجایی که مهاجر ترك دخترش را می کشد بخاطر اینکه فقط دوست پسر داشته است)، تجلی یافته و از جانب دولت های اروپایی هم توجیه می شود و اساسا اینرا - حتی - به نیروهای لیبرال در خود غرب هم فروخته اند که مثلاً قتلهای ناموسی جزئی از

فرهنگ و امر خود مردم مهاجر از جوامع اسلامزده است و بایستی با اغماض با این قتل های ناموسی برخورد کرد! این جنبش ضد انسانی اسلام سیاسی است که همه جا چهره کریه خود را نشان میدهد.

سیاست شلاق و هویج پاسخگویی این فجایع نیست. سیاستی که دولت آمریکا و سایر دول غربی با قطعنامه های شورای امنیت در تحریم اقتصادی ایران، با تهدیدهای نظامی شان و یا مذاکرات آشکار و پنهانشان با حکومت اسلامی پیش گرفته اند، پاسخگو نیست. زمینه ساز و موجد این وضعیت است. پاسخ، فریاد اعتراض کارگران دنیا است. پاسخ، مبارزه مردم ایران است. در "اریا شهر" و در ده ها مورد شبیه آن، در اعتصابات بلاوقته کارگری، در دفاع از حقوق کودک، در مبارزه علیه سنگسار، در مبارزه علیه اعدام و در مبارزه برای آزادی زندانی سیاسی، مردم ایران دارند این تروریسم اسلامی را از يك موضع انسانی افشا می کنند، بر علیه آن اعتراض می کنند و دقیقاً از همین موضع انسانی هم هست که می توان و باید به مردم جهان فراخوان داد که جمهوری اسلامی را محکوم کنند. مردم دنیا باید بدانند که جمهوری اسلامی يك حکومت ضد بشری است نه به این خاطر که با سیاست های آمریکا در عراق و لبنان و غیره تناقض دارد، بلکه به این خاطر که با زندگی روزمره میلیون ها انسان زن و مرد تناقض دارد؛ در ایران و در همه کشورهای که جنبش اسلام سیاسی یا در حکومت است یا يك نیروی اپوزیسیون دارد بیداد می کند. از جمله در فلسطین، در لبنان، در عراق و در افغانستان. از این موضع انسانی می توان و باید جمهوری اسلامی را در جهان طرد و منزوی کرد.

به شرایط امروز نگاه کنید. می بینید که در مقایسه با حرکت ۶ مارس و ۸ مارس مضحکه انتخاباتی که اپوزیسیون بورژوازی، ناسیونالیستی و ملی - مذهبی خودشان را با آن سرگرم کرده اند، چقدر بوج و حقیر است. حکومت شلاق می زند و سنگسار میکند و اینها لیست انتخاباتی میدهند و چانه می زنند و تحریم و حمایت مشروط میکنند. از سوی دیگر در میان فریاد جمهوری اسلامی نمیخواهیم مردم دولتهای غربی مشغول مذاکرات پنهان و آشکار با

جانان حاکم بر ایران و پیشبرد سیاست شلاق و هویج برای رسیدن به اهداف ارتجاعی خودشان هستند.

در برابر همه اینها کارگران دنیا و طرفداران حقوق زن و نیروهای سکولار جهان با مبارزات کارگران، با زندانیان سیاسی و با فریاد "جمهوری اسلامی نمیخواهیم" مردم ایران ارتباط برقرار میکنند و به حمایت از آن بر میخیزند. این حرکت و موضع نیروی چپ در ایران و در سطح جهانی است. این پاسخ جهان متمدن نه فقط به جمهوری اسلامی بلکه به کل کمپ نیروهای راست در قدرت و در اپوزیسیون است.

می توان و باید مردم مترقی جهان را علیه جمهوری اسلامی بسیج کرد و پایه های این حرکت، خود مردم ایران هستند. جنبش کارگری، جنبش آزادی زن، جنبش جوانان برای خلاصی فرهنگی، جنبش علیه اعدام و سنگسار، جنبش در دفاع از حقوق کودک، جنبش سکولاریستی برای جدایی مذهب از دولت، تمام جنبش های اعتراضی در ایران باید در سطح وسیعی به جهانیان معرفی شود و مورد حمایت مردم جهان قرار بگیرد.

اعتراض و مبارزه علیه وضع موجود يك امر جهانی است. دنیای کثیف بعد از جنگ سرد چهره کریه و ضد بشری خودش را هر روز بیش از پیش به جهانیان نشان می دهد. مردم دنیا چنین وضعیتی را نمیتوانند تحمل کنند و آماده اند برای حرکت بجانب سکولاریسم، آزادیخواهی، بازگشت به حقوق پایه ای انسان ها و محکوم کردن هر نوع تروریسمی در نوع بوش یا اسلام سیاسی از يك زاویه انسانی و در دفاع از آزادی، برابری، مدنیت و انسانیت. فریادی که سالهاست در جامعه ایران طنین انداخته است.

خلاصه کنم. خواست و پیام مردم ایران خطاب به مردم و به نیروهای مترقی، چپ و متمدن در سراسر جهان این است که "جمهوری اسلامی را به رسمیت نشناسید"، این حکومت، ضد انسان است و باید سرنگون شود. اصلاح پذیر نیست، باید برود. همان برخوردی را باید با جمهوری اسلامی داشت که با رژیم نژاد پرست آفریقای جنوبی در سال های آخر عمرش صورت گرفت. این پیام مردم ایران خطاب به مردم جهان است و حزب ما، با تمام توان، تلاش و امکانات اش مبارزه می کند برای

از صفحه ۳ فعالیت های گسترده علیه ...

اطلاعه و تبلیغ شفاهی تا برگزاری تظاهرات ادامه داشت. تظاهرات بیش از هر سال با استقبال مردم مواجه شده بود. فعالین سازمان علیه تبعیض با باندولهای سرخ و پلاکاردها و آفیش های رنگی ۸ مارس که شعارهایی در محکومیت جمهوری اسلامی به عنوان یک حکومت آپارتاید جنسی را در بر داشت، مشعل در دست و با صدا درآوردن سوت هائی که به بهمهراه داشتند، تظاهرات را شروع کردند. در طول مسیر راهپیمایی مردم با شور و شوق شعارهای زنده باد هشت مارس، آزادی و برابری، نه به مذهب، نه به آپارتاید جنسی را با صدای بلند تکرار می کردند. در این تظاهرات حدود ۲۰۰۰ نفر شرکت کردند. خبرنگار رادیو و تلویزیون آمریکا از این تظاهرات و از نمایشگاه عکس و میز اطلاعاتی، گزارش مفصلی تهیه کرد و با مهناز ماسوری نیز مصاحبه ای انجام داد.

سوئد - استکهلم
مراسم ۸ مارس

مراسم ۸ مارس در ساعت ۸ شب با خوشامدگویی و سخنرانی مهناز ماسوری عضو شورای مرکزی علیه تبعیض - سازمان دفاع از حقوق زن، شروع شد. وی با تبریک صدمین سالگرد ۸ مارس، گفت "متأسفانه هنوز ستم و تبعیض علیه زنان در اشکال گوناگون و به درجات مختلف در گوشه و کنار دنیا وجود دارد، ولی به یمن تلاش های انسانهای پیشماری که نیروی خود را در ۸ مارس نیز به نمایش می گذارند این وضع می تواند تغییر کند. او گفت می توان یک دنیا بهتر و جامعه ای برابر را ساخت." وی در پایان سخنانش همگان را دعوت کرد که به تشکیل علیه تبعیض که ظرفی برای مبارزه مشترک است، پیوندند. سیما بهاری از طرف حزب کمونیست کارگری سخنرانی کرد. وی ضمن تبریک ۸ مارس گفت "هنوز بعد از گذشت صد سال در جایی در این دنیا به نام ایران، زنان سنگسار می شوند، شهروند درجه دوم به حساب می آیند و وحشی ترین قوانین تبعیض آمیز اسلامی بر جان و زندگی آنان، حکومت می کند. وی در ادامه به جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه مردم در ایران اشاره کرد و گفت "سرکوب اسلامی جامعه و زنان

یکطرف ماجرا است و آنطرف دیگر یک جنبش عظیم ضد تبعیض، آزادیخواه و برابری طلب وجود دارد که روز به روز گسترده تر، عمیق تر و رادیکال تر می شود." سیما بهاری در پایان حاضرین را به پیوستن به حزب کمونیست کارگری دعوت کرد. آذر پویا، پیام مهبین علیپور دبیر علیه تبعیض را برای حاضرین قرائت کرد. آزاده آقاجانی یکی از اعضای جوان حزب کمونیست کارگری نیز درباره ضرورت برگزاری ۸ مارس سخنرانی کرد که مورد استقبال حاضرین قرار گرفت.

در ادامه برنامه، اسلاید شو ۸ مارس نمایش داده شد و سپس "تأثر تبعیض جنسی در دانشگاه" توسط گروه "تأثر دنیای نو" به اجرا درآمد که با استقبال گرم حاضرین مواجه شد. در ادامه گروه رقصنده رقص مدرن و اورینتال، برنامه ای زیبا اجرا کردند. در این مراسم که بیش از ۱۵۰ نفر در آن شرکت داشتند حضور گروه های مختلف سنی از جمله جوانان مشهود بود.

سوئد - مالمو
پیام به زنان ایران از
تریبون مراسم ۸ مارس در
مالمو:

ما در کنار شما هستیم! مراسمی با شرکت ۵۰۰ نفر بمناسبت ۸ مارس در خانه فرهنگ منطقه Kirseberg برگزار شد. این مراسم که شامل سخنرانی، موزیک، تئاتر، رقص و همچنین برخی برنامه های دیگر بود، با همکاری چندین نهاد دولتی و تعدادی از نهادهای مدافع حقوق زن در شهر مالمو برگزار گردید و با استقبال گرم مردم مواجه شد. فعالین "علیه تبعیض، سازمان دفاع از حقوق زنان" و "کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران" نیز در تدارک این مراسم شرکت فعال داشتند. فریده آرمان مسئول کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران و از فعالین علیه تبعیض یکی از سخنرانان این مراسم بود. تعدادی از اعضا و دوستان حزب کمونیست کارگری نیز در این مراسم شرکت داشتند.

این مراسم به نحو بسیار زیبایی گشوده شد. بر خلاف همیشه که در مراسم افتتاح معمولاً یک رویانی بریده می شود، اینجا چند رویان به رنگهای متفاوت به همدیگر گره زده شد. رویانهایی که هر یک نشانه حقوق

کودک، حقوق انسان، حقوق زنان، محیط زیست و حقوق حیوانات بود.

اولین سخنران این مراسم مارگوت اولسون از کمون مالمو بود که در مورد خشونت علیه زنان و راههای مقابله با آن حرف زد. در قسمت دیگری از این مراسم، مجری برنامه به ممانعت از سفر پروین اردلان توسط جمهوری اسلامی ایران به سوئد برای دریافت جایزه اولاف پالمه صحبت کرد و مرور کوتاهی بر فعالیتهای وی در ایران داشت. دومین سخنران مراسم فریده آرمان بود. پیش از ایراد سخنرانی از جانب وی، مجری برنامه به معرفی وی پرداخت و اعلام کرد که بنا به درخواست فریده، پیام همبستگی با زنان ایران که توسط خود او نوشته شده است را قرائت می کند. ترجمه این پیام چنین است:

"از طرف همه سازمانها و انجمن هایی که در برگزاری مراسم ۸ مارس در شهر مالمو نقش داشته و یا در این مورد کمک کرده اند، می خواهم از جانب شما به همه زنانی که در ایران برای آزادی و برابری مبارزه می کنند اعلام کنم که ما در کنار شما هستیم. ما می دانیم که زنان در ایران تحت ستم هستند و در ایران آپارتاید جنسی حاکم است. ما شدیداً وجود چنین ستم و تبعیضی را محکوم می کنیم. ما از مبارزه شما علیه تبعیض و برای آزادی پشتیبانی می کنیم، به امید یک دنیای بهتر!" قرائت این پیام با تشویق حاضرین در مراسم توأم بود. سپس فریده آرمان به ایراد سخنرانی پرداخت و ضمن معرفی سازمان علیه تبعیض و کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران، به بی حقوقی مطلق زنان در ایران اشاره کرد و نمونه هایی از این بی حقوقی را در زمینه طلاق، حق حضانت کودکان، ارث و شهادت و همچنین سنگسار زنان بدلیل داشتن رابطه جنسی خارج از ازدواج مرور کرد و تأکید نمود که قوانین دولتی در ایران مشحون از خشونت به زنان است. در حین سخنرانی او، حاضرین در مراسم سراپا گوش بودند. فریده اشاره کرد که زنان ایران هیچگاه تسلیم زورگویی های رژیم و قوانین ضد زن و ضدانسانی آن نشده اند و همواره بر علیه ستم و تبعیض دولتی در ایران در حال مبارزه بوده اند. در پایان وی بر ضرورت حمایت از مبارزات زنان ایران و به انزوا کشاندن جمهوری اسلامی در عرصه بین المللی تأکید کرد. پس از پایان سخنرانی فریده آرمان، دسته گلی به

وی اهدا شد و حاضرین با کف زدن ممتد او را مورد تشویق گرم و صمیمانه خود قرار دادند. در بخش های دیگر برنامه ژیلما مرادی از طرف انجمن زنان "هرگورد" و لیلی یان از طرف انجمن زنان مقدونیه و فرحروز از طرف انجمن زنان آذر بایجانی هر یک به معرفی انجمن ها و فعالیتهای خود پرداختند.

در خارج از سالن این مراسم علاوه بر کارگاه کارهای دستی، چندین میز اطلاعاتی نیز دایر شده بود که یکی از آنها متعلق به سازمان علیه تبعیض و کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران بود. بر روی این میز اطلاعاتی شماره ویژه ۸ مارس نشریه "بی حجاب" به زبان انگلیسی و اسناد و اطلاعاتی های متعدد دیگری قرار داشت که حاوی اطلاعاتی در باره وضعیت زنان و آپارتاید جنسی در ایران و مبارزه مردم علیه قوانین زورگویانه جمهوری اسلامی بود. در این غرفه همچنین تی شرت علیه آپارتاید جنسی که طرح روی آن توسط هنرمند مشهور سوئدی لارش ویلکس کشیده شده است، به فروش می رسید. روزنامه جنوب سوئد که از این مراسم گزارشی منتشر کرده است در این باره چنین نوشته است:

"فریده آرمان تی شرتی را می فروشد که انگیزه کشیدن آن از جانب لارش ویلکس به تصویر کشیدن زنی جنگجوی است که با چرخاندن شمشیر خود در هوا به جنگ اژدها و حیوانات درنده جنگل رفته است. فریده آرمان می گوید: ما این تی شرت را اینجا به فروش می رسانیم که مبارزه زنان در ایران و همچنین مبارزه لارش ویلکس در دفاع از آزادی بیان را مورد حمایت قرار دهیم. وی می افزاید: در تهران نیز مردم روز جهانی زن را گرامی می دارند ولی با خطر ضرب و شتم پلیس روبرو هستند که آنها را با توم مورد حمله قرار می دهند. در ایران خشونت و تبعیض قانونی است و دولت آن را حمایت و اجرا می کند"

در گوشه دیگری از محوطه مراسم تلویزیون مدار بسته ای قرار داشت که بر روی آن تصاویر زنانی که برای حقوق زن مبارزه میکنند از جمله مینا احدی، مریم نمازی و پروین اردلان با ذکر خلاصه ای از زندگینامه و فعالیت های آنها پخش می خورد. در این مراسم یک زن ۸۴ ساله بنام Elsa Gustafsson بخاطر تلاش های خود در جهت حقوق کودکان و زنان جایزه ای

دریافت کرد.

مراسم با اجرای برنامه کر زنان، چندین برنامه هنری دیگر و رقص و شادمانی ادامه پیدا کرد.

سوئد - گوتنبرگ
شب همبستگی با
دانشجویان دریند و
زندانیان سیاسی و در
بزرگداشت روز جهانی زن

شنبه ۸ مارس در شهر گوتنبرگ سوئد به شبی شیرین و به یادماندنی در همبستگی با دانشجویان دریند و زندانیان سیاسی و بر علیه فرودستی زن در ایران تبدیل شد. بالغ بر ۳۵۰ نفر از ایرانیان مقیم این شهر برای اعلام همبستگی با دانشجویان زندانی و گرامیداشت صدمین سالگرد ۸ مارس در یکی از سالنهای بزرگ شهر جمع شدند و برگزاری چنین شبی با شکوه را ممکن ساختند.

ایرج جنتی عطایی، بهرام چوبینه، شهلا دانشفر، مصلح ریبوار، فرشته ضیایی از فعالین دفاع از حقوق زنان در افغانستان سلیمان قاسمیانی افسانه وحدت، گروه موزیک از شهر استکهلم، مسعود مقدم و اکبر ذوالقرنین مهمانان مسترقی چپ و سکولار شب همبستگی در گوتنبرگ سوئد بودند که در این برنامه به سخنرانی و شعر و ترانه خوانی پرداختند.

گروه موزیک و مسعود مقدم هر کدام با اجرای موسیقی زنده و ترانه خوانی، شور و حال ویژه ای به این برنامه دادند. ایرج جنتی عطایی در دو مرحله هر بار با خواندن اشعار و ترانه هایش، حاضرین در برنامه را به شوق و کف زندهای متوالی برانگیخت. دیگر سخنرانان و شاعران این جلسه هرکدام با اشعار و سخنان خود، سرکوب و اختناق سیاسی در ایران، شرایط سخت زندگی مردم و اعتراضات جاری در جامعه ایران، مبارزه علیه تبعیض جنسی و تلاش و مقابله مردم برای برون رفت از این شرایط هولناک را به تصویر کشیدند.

شهلا دانشفر در سخنرانی خود ضمن تبریک صدمین سالگرد ۸ مارس به زنان و مردان برابری طلب و اشاره به مبارزات آنها برای خلاصی از زندگی نابرابر و رفع تبعیض جنسی، با اشاره به شرایط برده وار طبقه کارگر در ایران و حمایتی بین المللی از مبارزات آنها، بر ضرورت

از صفحه ۱۰ فعالیت های گسترده علیه...

مبارزه وسیع در دفاع از مبارزات مردم ایران تاکید کرد.

ایفا کردند. این مراسم در فضایی بسیار شاد و پرشور برگزار شد و با توضیحات سیاسی، اشعار لطیف و شاعرانه و اجرای موزیک حرفه ای ترکیبی بسیار عالی داشت و به یک شب همبستگی به یاد ماندنی تبدیل شد و حلقه دیگری از این مبارزه عظیم و اجتماعی را به هم وصل کرد.

سوئد - هلسینبوری مراسم ۸ مارس

به ابتکار علیه تبعیض - سازمان دفاع از حقوق زنان و کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران واحد هلسینبوری، مراسم گرامیداشت ۸ مارس روز جهانی زن در این شهر برگزار شد. این مراسم از جمله شامل سخنرانی و اجرای زنده موزیک بود. اولین سخنران این مراسم غریبه حسینی فعال سازمان علیه تبعیض بود که سخنرانی خود را به موضوع قتل های ناموسی و خشونت علیه زنان در سوئد، بویژه در محیط های اسلام زده و مردسالار اختصاص داده بود. او ضمن اشاره به ۷ مورد مرگ مشکوک دختر جوان در طول ۸ ماه در کشور سوئد گفت که این دختران که از بالکن آپارتمانها به زمین پرتاب شده اند، قربانیان قتل های ناموسی هستند. وی در سخنان خود تاکید کرد که این خشونت ها تکان دهنده و محکوم است و نباید تحت عنوان اینکه "فرهنگ خودشان" است توجیه شود بلکه باید محکم در مقابل آن ایستاد و از جان و حرمت این دختران دفاع برخاست.

سخنران بعدی مجید فرجیان بود که سخنرانی وی سه موضوع را شامل می شد. وی ابتدا به تاریخچه ۸ مارس و نحوه برگزاری آن پرداخت و تاکید کرد که تثبیت روزی بعنوان روز جهانی زن ثمره تلاش و مبارزه انسانهای بیشمار است. مجید فرجیان در بخش بعدی سخنان خود به موقعیت زنان در کشورهای صنعتی اشاره کرد و به مبانی ستم کشی زنان در جامعه معاصر پرداخت. در بخش پایانی وی توضیحاتی در باره وضعیت زنان در کشورهای اسلام زده و منجمله ایران داد. او گفت آنچه که در ایران امروز می گذرد نمونه یک آپارتاید جنسی تمام عیار است که زنان ایران در طول ۲۹ سال گذشته آترا مرتباً به چالش کشیده اند. او در سخنان خود تاکید کرد که جمهوری اسلامی باید بعنوان یک رژیم آپارتاید جنسی در عرصه بین المللی تماماً منزوی و طرد شود.

سخنران دیگر این مراسم Ingela Adersson از شورای

سلیمان قاسمیانی، فرشته ضیایی و اکبر ذوالقرنین هرکدام با قرائت اشعار خود، زیبایی خاصی را به این جلسه داد. افسانه وحدت یکی دیگر از سخنرانان این جلسه بود که در صحبت های خود با اشاره به نمونه های ملموس از زندگی نابرابر و تبعیض بر علیه زنان، حاضرین را به یک مبارزه گسترده برای پایان دادن به نابرابری دعوت کرد.

مصلح ربیوار نیز در سخنان خود به تاریخچه ۸ مارس و مبارزات زنان پرداخت و بر ضرورت این مبارزه برای رسیدن به برابری کامل زن و مرد تاکید گذاشت.

شب همبستگی با دانشجویان و بزرگداشت ۸ مارس در گوتنبرگ، شبی پر از عشق به ادامه مبارزه در دفاع از مردم ایران بود. شبی مملو از عهد و پیمان با زندانیان سیاسی و دانشجویان دربند بود. جلوه ای از عزم و اراده و ایجاد یک پیوند عمیق انسانی با مبارزات مردم در داخل برای به انزوا کشاندن هر چه بیشتر رژیم اسلامی بود. این احساس و این پیوند در نگاه همه شرکت کنندگان، سخنرانان، ترانه سرایان، شاعران و هنرمندان این برنامه عمیقاً دیده میشود. این احساس همبستگی و همدلی در گوشه و زوایای این برنامه کاملاً مشهود.

جنبه دیگر شب همبستگی، ترکیب شدن آن با ۸ مارس روز جهانی زن بود و این خود زیبایی و شور بیشتری را به مراسم داده بود و نقش و شرکت زنان در آن بسیار چشمگیر بود.

در پایان برنامه بهرام چوپینه یکی از اعضای کمیته شبه های همبستگی با دانشجویان، براهمیت و ادامه شبه های همبستگی و تاثیرات آن بر روند آزادی و مبارزه دانشجویان تاکید و همه شرکت کنندگان و ایرانیان خارج کشور را به ادامه و شرکت گسترده در این شبه های همبستگی دعوت کرد و از عبدالله اسدی سازمانده و هماهنگ کننده شب همبستگی در گوتنبرگ قدرانی و تشکر نمود.

در برگزاری این مراسم نقش رادیوهای محلی در شهر گوتنبرگ بسیار اساسی و کارساز بود. بسیاری از رادیوهای محلی در این شهر چه در مصاحبه با سخنرانان و گروه های هنری و چه در خواندن اطلاعیه آن، سهم و نقش زیادی را در ایجاد و برگزاری این مراسم

کمون هلسینبوری بود که به تاریخ نقش زنان در سیاست پرداخت و همچنین به خشونت های ناموسی نیز اشاره ای کرد.

لازم به توضیح است که روزنامه هلسینبوری HD در همین روز مقاله ای از مجید فرجیان در باره موقعیت زنان تحت حاکمیت زن ستیز جمهوری اسلامی را منتشر کرد.

این مراسم با اجرای موسیقی زنده از سوی یک گروه آفریقایی و صرف غذا و نوشیدنی و همچنین برنامه رقص و شادمانی ادامه یافت. کانادا - تورنتو

برگزاری صدمین سالگرد ۸ مارس روز جهانی زن در تورنتو! امسال نیز با وجود هوای سرد و برف شدید در تورنتو، به فراخوان کمیته برگزاری ۸ مارس صدها نفر از مدافعان حقوق زن به خیابان آمدند و صدمین سالگرد ۸ مارس را گرامی داشتند. مراسم امسال نیز به روال هر ساله از سه قسمت تشکیل شده بود، سخنرانی، راهپیمایی و میزهای اطلاعاتی. شرکت کنندگان ابتدا در یکی از شعبات دانشگاه تورنتو در ساعت ۱۱ صبح گرد هم آمدند. در این محل تعداد زیادی از مدافعین حقوق زنان به سخنرانی در مورد وضعیت زنان پرداختند و خواهان برابری کامل حقوق زنان شدند.

در ادامه شرکت کنندگان با شعارها و پلاکاردهای خود به راهپیمایی در چندین خیابان تورنتو پرداختند و خود را به آخرین مرحله مراسمهای ۸ مارس که در دانشگاه رایرسون برگزار شد رساندند و آنجا هم نهادها، سازمانها و بسیاری از مدافعین حقوق زنان با پریانی میزهای اطلاعاتی جلوه های با شکوهی از تلاش و مبارزه برای رهای زن را به نمایش گذاشتند.

در تمام طول روز فعالین حزب کمونیست کارگری درگردهمائی ها شرکت کرده و به افشاکاری از آپارتاید جنسی در ایران و بی حقوقی زنان پرداختند. فعالین حزب با برپائی میزهای اطلاعاتی و توزیع صدها نسخه از اطلاعیه های حزب و سازمان علیه تبعیض، و نشریه انگلیسی زبان نه به حجاب، بروشورهای مربوط به کمیته علیه اعدام و سنگسار و درمورد مبارزات دانشجویی و دانشجویان در بند فعالانه در این روز حضور داشتند. پوسترهای روز جهانی زن به زبانهای فارسی و انگلیسی و کارت

پستالهایی که توسط فعالین حزب در کانادا به مناسبت روز جهانی زن طراحی شده بود فروخته شد. تعدادی از رسانه های خبری از این گردهمایی ها گزارش تهیه کردند. فروغ ارغوان و سوسن احمدی با چندین خبرنگار در مورد بی حقوقی زنان در ایران و سیستم آپارتاید جنسی مصاحبه کردند و خواهان دفاع مردم جهان از مبارزه مردم ایران برای پایان دادن به آپارتاید جنسی شدند.

کمیته حقوق مدنی مردم ایران نیز با برگزاری میز اطلاع رسانی در سه محل فعالانه در این روز حضور داشت. از جمله در محل برگزاری کنسرت ابی میز اطلاعاتی توسط کمیته حقوق مدنی مردم ایران برگزار گردید که با استقبال روبرو شد. در کنسرت نیز ابی روز زن را از جانب خود و کمیته حقوق مدنی به همگان تریک گفت که با هلهله و کف زدن فراوان حضار روبرو شد.

انگلستان - لندن مراسم باشکوه ۸ مارس در لندن

روز دوشنبه ۱۰ مارس (۲۰ اسفند) بمناسبت روز جهانی زن بیش از ۱۰۰ نفر از فعالین و مدافعین حقوق زن در لندن گرد هم آمدند تا علیه ستم بر زنان و بویژه علیه آپارتاید جنسی که در ایران و سایر کشورهای اسلام زده حاکم است به بحث و تبادل نظر بپردازند. سخنرانان به نقش مخرب و ضدانسانی اسلام سیاسی و دولت های اسلامی بر زندگی زنان تاکید گذاشتند، به آپارتاید جنسی در ایران و ضرورت شکل دادن به جنبش جهانی برای به تاریخ سپردن رژیم آپارتاید جنسی پرداختند و نسبت فرهنگ، توجیه کننده بیحقوقی مردم در این کشورها، را مورد نقد کوبنده خود قرار دادند. در این مراسم به نقش جمهوری اسلامی به عنوان ستون فقرات جنبش اسلام سیاسی که یکی از شنیع ترین اشکال آپارتاید جنسی را در ایران حاکم کرده و از آپارتاید جنسی در سطح دنیا پاسداری میکند تاکید گذاشته شد و از همگان خواسته شد به جنبش علیه آپارتاید جنسی بپیوندند و جمهوری اسلامی را در سطح جهان محکوم و منزوی کنند و خواهان لغای آپارتاید جنسی شوند.

سخنرانان این مراسم عبارت بودند از: ۱- هوزان محمود، سخنگوی سازمان آزادی زن عراق

۲- لویز کالینگ، رئیس کمیته محلی زنان یونیسف و عضو شورای اجرایی آن

۳- مریم نمازی، سخنگوی سازمان اکس مسلم انگلستان، سخنگوی سازمان علیه تبعیض

۴- مینا احدی، سخنگوی اکس مسلم آلمان و سخنگوی سازمان علیه تبعیض، سکولاریست سال

مجری این برنامه هانا اسمیت دبیر اجرایی جامعه اومانیاست های انگلستان بود. لازم به ذکر است جوان اسمیت، عضو افتخاری جامعه سکولاریستهای انگلستان، به دلیل یک پیشامد غیر منتظره نتوانست در این مراسم شرکت کند.

سخنرانی سخنرانان با استقبال گرم و تشویق حاضرین مواجه شد و حاضرین با امضای پتیشن علیه رژیم آپارتاید جنسی و با کمک مالی خود، به این کمپین جهانی پیوستند.

انتظار میرفت تعداد بیشتری از مدافعین حقوق زن در این مراسم شرکت کنند اما هوای بسیار طوفانی لندن مانع حضور آنها شد و تعداد قابل توجهی از علاقمندان با ارسال پیام به مردم نمازی، سازمانده این مراسم، از عدم شرکت خود در این مراسم ابراز تأسف کردند.

این سمینار توسط سازمان علیه تبعیض و سازمان اکس مسلم انگلستان سازمان داده شده بود و جامعه سکولاریستهای انگلستان، سازمان اومانیاستهای انگلستان و سازمان همجنسگرایان انگلستان از آن حمایت کرده بودند.

لازم به توضیح است که قبل از مراسم هشت مارس، تلویزیون الجزیره با مینا احدی مصاحبه کرد و خبرنگار تایمز که در مراسم نیز حضور داشت، مقاله مفصلی در مورد مریم نمازی نوشت و بدینترقیق ضمن اشاره به مراسم هشت مارس لندن، گوشه هایی از سیستم آپارتاید جنسی در ایران را از زبان مردم نمازی نقل کرد.

کانادا - ونکوور مراسم استقبال از صدمین سال روز جهانی زن

بیش از صد نفر در جشن صدمین سال روز جهانی زن در ونکوور شرکت کردند. این مراسم که به دعوت سازمان علیه تبعیض "فراخوان داده شده بود مورد حمایت انجمن دوستان زنان در خاورمیانه، فدراسیون صفحه ۱۲

از صفحه ۱۱ فعالیت های گسترده علیه...

پناهندگان ایرانی و حزب کمونیست کارگری قرار داشت و از عصر شنبه اول مارس آغاز و تا ساعتی پس از نیمه شب ادامه یافت.

مراسم با خوشامد گویی و اعلام برنامه توسط فهیمه صادقی دبیر همبستگی- فدراسیون پناهندگان ایرانی در غرب کانادا شروع و با سخنرانی تنی چند از فعالین جنبش زنان که هر یک از جوانب مختلفی به موانع و مشکلات مقابل روی جنبش رفع تبعیض اشاره نمودند، ادامه یافت. در این مراسم فهیمه صادقی، زری اصلی، مینا بهروزی، امل، نازیلا زمانی و محبوبه سخنرانی داشتند.

فهیمه صادقی و مینا بهروزی در مورد تجربیات دوران کودکی - زندگی و مبارزه علیه مردسالاری و ستم بر زنان- تلاش برای آزادی و برابری زیر تیغ جمهوری اسلامی و دستیابی به یک زندگی انسانی صحبت کردند. زری اصلی بعد از معرفی سازمان علیه تبعیض و کمپین جهانی علیه آپارتاید جنسی- بویژه محکوم کردن جمهوری اسلامی به عنوان رژیم آپارتاید جنسی، به پیشرویها و نیازهای امروز جنبش برابری طلبی در ایران پرداخت. در خاتمه توضیح داد هر درجه پیشروی ما در این کمپین بین المللی، رابطه مستقیم در ایجاد فضایی مساعد تر برای پیشروی جنبش برابری طلبی داخل ایران دارد و شرکت کنندگان را تشویق به همکاری مجدانه برای پیشروی این کمپین کرد. این بخش با نمایش ویدیو کلیپهای کوتاهی از آخرین صحنه های مبارزات مردم علیه حجاب اجباری و درگیری مردم غرب تهران با نیروهای انتظامی رژیم همراه بود.

امل از فعالین جنبش آزادی زنان در کردستان عراق سخنران بعدی بود که به تشریح موقعیت تاسف بار و غیر انسانی زنان در عراق پرداخته و عملکرد جنایتکارانه دولت دست ساز آمریکا و احزاب حاکم اسلامی و عشیرتی علیه زنان در عراق را افشا نمود. امل با اشاره به لزوم پشتیبانی از مبارزات زنان در عراق به نقش موثر همبستگی بین المللی در پیشروی این جنبش پرداخت. زهره از فعالین جنبش زنان نیز از تجربیات باارزش و جالب خود سخن گفت. نازیلا زمانی چهره شناخته شده مدافع حقوق پناهندگی و فعال حقوق زنان به زندگی شخصی خود و اثرات زیانبار دخالت مذهب در زندگی زنان

صحبت کرد.

پایان بخش این قسمت از برنامه سخنرانی محبوبه بود که در مورد خاطراتش از زندان زنان در جمهوری اسلامی و مقاومت در مقابل بازجویان و زندانبانان گفت. وی همچنین مروری بر آنچه موجب روشننگری او در دوران کودکی و نوجوانی شده بود- نموده و از مادرش که در جمع حضور داشت تقاضا کرد که برخیزد تا حضار معلم روشنگر محبوبه را ببینند. حضار نیز با ابراز احساساتی توأم با احترام و تشکر از این مادر زنده دل- قدردانی کردند. محبوبه سخنانش را با اجرای یک ترانه کوتاه پایان برد.

علاوه بر فعالین ایرانی جنبش آزادی زنان در ایران- شماری از فعالین جنبش زنان در ونکوور نیز در این مراسم شرکت داشته و بشدت تحت تاثیر سخنرانیها و جو زنده و مبارزه جویانه مراسم قرار گرفته و در طول برنامه بارها بر حمایت کامل خود از تلاش جنبش رو به رشد مردم برای آزادی و برابری زنان در ایران تاکید نمودند.

مراسم صدمین سال روز جهانی زن در ونکوور با شادی - رقص و پایکوبی تا ساعت ۱ بعد از نیمه شب ادامه یافت.

کانادا- ونکوور تظاهرات پر شور صدمین سالروز جهانی زن در ونکوور کانادا

شنبه هشتم مارس ۲۰۰۰ قریب ۱۰۰ نفر از مدافعین برابری زن و مرد در تظاهرات پرشوری که در مرکز شهر ونکوور برگزار شد- شرکت کردند.

این تظاهرات توسط بخشی از فعالین کمیته سازماندهی روز جهانی زن در ونکوور (DWDI) که مدافع جهانشمولی حقوق زن و مخالفین دخالت مذهب در زندگی زنان هستند، فراخوان داده شده بود. فراخوان دهندگان حرکت خود را در اعتراض به تبعیض جنسی نسبت به زن و برای آزادی و برابری و سوسیالیسم تعریف کردند. این برنامه با پخش آهنگها، ترانه ها و سرودهای مبارزاتی، صلح دوستانه و انسانی آغاز و با سخنرانی فعالین حقوق زنان در عرصه های مختلف ادامه پیدا کرد.

شهبلا سربای و فهیمه صادقی مجریان تظاهرات پس از خوش آمد به مردم و تبریک صدمین سال روز جهانی زن از ماهرخ یکی از فعالین این کمیته دعوت کردند که بیانیه سازماندهندگان تظاهرات را به سمع حضار برساند. سپس سخنرانهای

متعددی از جمله ۲ تن از فعالین زن کانادائی در مورد ستمهای مضاعفی که مشخصا نسبت زنان در کانادا اعمال میشود، سخنرانی کردند. یکی از آنان در مورد زنان گمشده و دیگری در عرصه مقابله با بیماری مردسالاری و بررسی تاریخی نقش محوری و رهبری زنان در بین بومیان کانادا صحبتهای جالب و روشنگرانه ای مطرح کرد.

یادیرا ماین کیچن و یک زن سالمند گواتمالایی از تجربیات دردناک خود و جنایاتی که در حق زنان در زادگاهش اعمال میشود- سخن گفتند. زهره قربایی از مشاهدات روزمره خود در محل کار و زندگی صحبت کرد و نابرابری و مردسالاری در کانادا و دیگر جوامع غربی را به نقد کشید و در پایان صحبتهایش زن ستیزی رژیم جمهوری اسلامی را محکوم کرده و در پایان با فریاد شعارهای زنده باد روز جهانی زن و زنده باد سوسیالیسم سخنرانی اش را خاتمه داد که تظاهر کنندگان نیز باتکرار شعار ها وی را همراهی کردند.

سخنران بعدی امل از جنبش آزادیخواهی زنان در عراق بود که مفصلا در اعتراض به دخالت مذهب و قوانین زن ستیز مذهبی در عراق صحبت کرد. او توضیح داد که چگونه زنان در منگنه جنگ، اشغال نظامی و ارتجاع اسلامی در این کشور هر روز بیشتر مجاله میشوند. وی همچنین به کیس مشخص دعا، دختری که توسط جهالت و زن ستیزی مذهبی در منطقه تحت کنترل ناسیونالیستهای کرد به شکل فجیعی در انظار عمومی سنگسار شده و بقتل رسید نیز اشاره کرده و از مردم دنیا خواست که به این مسایل توجه کرده و کمک کنند که زنان در عراق آزادی خود را بدست آورند.

آخرین سخنران تظاهرات خوانیتا استاد جغرافی و از محققین دانشگاه BC بود که در مورد تجربیات زنده خودش در ارتباط با موقعیت زنان در آمریکای لاتین صحبت کرد.

در فواصل سخنرانیهها مجریان برنامه از زوایای مختلف موقعیت فرودست و تبعیض آمیز زن در جوامع مختلف از استشار و بردگی زنان کارگر در مزارع اطراف شهر های کانادا تا رژیم آپارتاید جنسی در ایران را به نقد میکشیدند.

میزهای اطلاعاتی مختلفی نیز در این گردهمایی دایر بود. از جمله میز سازمان علیه تبعیض که با پوسترهای زیبایی علیه آپارتاید جنسی مزین بود و مورد توجه بسیاری قرار گرفت. در طول

تظاهرات بیش از دویست قطعنامه سازمان علیه تبعیض و نشریه انگلیسی "نه به حجاب" در میان عابرین و جمعیت شرکت کننده توزیع شد.

پوسترها و بنرهای "نه به آپارتاید جنسی"، "نه به جمهوری اسلامی"، "آزادی- برابری و سوسیالیسم" و "زنده باد روز جهانی زن" در محل تظاهرات نصب و در معرض دید عموم قرار داشت.

جمعی از جوانان شرکت کنندنده در این مراسم کار تهیه و پخش موزیک دعوت و معرفی سخنرانان و پیشبرد امور فنی تظاهرات را سازمان دادند و تظاهرات موفق را به پیش بردند.

آمریکا- دالاس مراسم ۸ مارس

یکشنبه ۲ مارس در مراسمی که به مناسبت ۸ مارس از طرف واحد حزب کمونیست کارگری در دالاس تدارک دیده شده بود، تعدادی از ایرانیان مقیم دالاس شرکت کردند.

در ابتدا شری میرزائی به شرکت کنندگان خوشامد گفت و در مورد صدمین سالگرد روز زن و اهمیت این روز و حقوق برابر زن و مرد صحبت کرد. در ادامه عباس ایبغ در مورد فعالیتها و کمیتههای مختلف حزب کمونیست کارگری توضیحاتی داد. سپس شرکت کنندگان به بحث و گفتگو پرداختند و به سوالاتی که در مورد فعالیت های حزب مطرح شد، پاسخ داده شد.

مراسم با جوی دوستانه با صرف غذا و پخش موسیقی و رقص ادامه پیدا یافت. شرکت کنندگان در این برنامه از واحد حزب در دالاس برای برگزاری هر ساله روز زن تشکر کردند.

در این مراسم توسط ستارنوری زاد مبلغی کمک مالی برای تلویزیون کانال جدید جمع آوری شد.

فرانسه- لیون میز اطلاع رسانی

بمناسبت روز جهانی زن شنبه ۸ مارس از ساعت ۴ بعد از ظهر در مرکز شهر لیون پیکتی توسط حزب کمونیست کارگری ایران و تعدادی از فعالین چپ فرانسوی برگزار گردید. در این مراسم عده از ایرانیان آزادی خواه نیز شرکت کردند.

فعالین حزب با برگزاری میز اطلاع رسانی و توزیع نشریات و بیش از ۲۰۰۰ تراکت که عکس های دانشجویان و تصاویر اعدام شدگان و

همچنین شعارهایی بر علیه آپارتاید جنسی و حجاب بر آنها نقش بسته بود، توجه بسیاری را به این برنامه جلب کردند. باندرول ها و پلاکاردهائی با شعارهای زنده باد ۸ مارس، زنده باد آزادی برابری نابود باد خشونت به زن، علیه تبعیض جنسی، دانشجوی زندانی آزاد باید گردد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، برابری بی قید و شرط زن و مرد، ممنوعیت حجاب کودک و علیه نابرابری در این پیکت بچشم میخورد.

این برنامه با استقبال ایرانیان آزادیخواه و رهگذران فرانسوی مواجهه شد بنحوی که عده ای از آنها خواهان ادامه تماس و اطلاعات بیشتر شدند. این مراسم در ساعت ۶ بعد از ظهر به پایان رسید

هلند- دن بوش حضور در جلسه شورای زنان استان براباند

صبح روز ۸ مارس فرشته مرادی کادر حزب کمونیست کارگری و عضو شورای مرکزی سازمان علیه تبعیض در جلسه شورای زنان استان براباند در دن بوش شرکت کرد. این جلسه بمناسبت ۸ مارس و با شرکت نمایندگان ۷۶ گروه و انجمن و حزب سیاسی و از جمله مسئولین و مقامات دولتی استان و نماینده ایالتی ملکه هلند برگزار شد.

مهمترین مسئله مورد بحث در خصوص نحوه دخالتگری بیشتری زنان در مسائل سیاسی و اجتماعی بود. فرشته مرادی در این جلسه شرکت فعال داشت و سخنرانی پرشوری در این جلسه ایراد کرد. در نهایت پس از یک رای گیری موافقت شد که دولت محلی امکانات بیشتری برای دخالتگری فعال زنان در عرصه های سیاسی و اجتماعی اختصاص دهد.

هلند- آینه هوفن مراسم ۸ مارس

مراسمی در شهر آینه هوفن برگزار شد که فرشته مرادی و پروین احمدزاده از اعضای حزب کمونیست کارگری و سازمان علیه تبعیض از جمله سخنرانان این مراسم بودند. فرشته مرادی در خصوص قتلهای ناموسی و نقش اسلام سیاسی در ایجاد چنین فجایعی سخنرانی مفصلی ایراد کرد که مورد بحث و استقبال حاضرین قرار گرفت. پروین احمد زاده به نمایندگی از کمیته بین المللی علیه اعدام در سخنرانی خود به وضعیت زنان در ایران و همچنین میزان فرآینده اعدامها در ایران و نقش کمیته بین المللی علیه اعدام در سازماندهی یک مبارزه وسیع اجتماعی و جلوگیری از

کمپین جمع آوری کمک مالی فوریه - مارس

لیست پنجم ۱۳ مارس ۲۰۰۸

کمپین مالی حزب یک هفته تمدید میشود

با لیست پنجم کمک های مالی به حزب کمونیست کارگری، جمع کل مبلغی که در کمپین فوریه - مارس جمع آوری شده است به ۹۳۱۰۰ یورو میرسد. یعنی ۹۳ درصد مبلغی که بعنوان هدف این کمپین اعلام شده بود گردآوری شده است. باردیگر دست تک تک دوستانی که جمع آوری این مبلغ را ممکن کردند به گرمی میفشاریم. با این حساب تا ۱۰ هزار یورو هدف کمپین هنوز مبلغ ۶۹۰۰ یورو نیاز است و موعد قبلا اعلام شده کمپین ۱۰ مارس (۲۰ اسفند) پایان یافته است. اما برخی رقفا تقاضای تمدید مدت این کمپین را کردند و ما نیز امیدواریم که با تمدید یک هفته ای کمپین، حداقل ۶۹۰۰ یورو باقیمانده برای تحقق کامل هدف این کمپین جمع آوری شود. از همه مردم از اینخواه، همه دوستان و علاقمندان حزب و همه اعضا و کادرهای حزب دعوت میکنیم تا فعالانه به این کمپین بپیوندند و به حزب خود و کانال جدید یاری رسانند. هر دلار، یورو و تومان کمک شما برای گسترش فعالیت حزب و کانال جدید مهم و تعیین کننده است.

اینجا اسامی و مبالغ لیست پنجم کمک مالی را ضمن تشکر از این دوستان ملاحظه میکنید:

انگلیس:	دائی	۱۰ یورو	ایران:
شیوا محبوبی و سعید پرتو	حمید	۵ یورو	زهره کریمی و خسرو (جمعا ۷۰۰ دلار)
شهلا دانشفر	واحد لیون حزب	۶۵ یورو	منصور ترکشوند
کاظم نیکخواه	یدی کوهی	۲۰۰ یورو	۲۰۰۰۰ تومان
خانواده یانگ	جمیله	۱۰۰ یورو	
کیوان جاوید			آمریکا:
پتی	سوند:		حسین ماکوندی
بهروز بهاری	رزگار و آناهیتا	۵۰۰۰ کرون	۱۰۰ دلار
بابک امیری	آذر- غلام	۱۰۰۰ کرون	کاتادا:
حسین لامروسکی	نازی	۱۰۰ کرون	کمیته حزب در غرب کاتادا
	لیلا	۱۰۰ کرون	باتو مخبر
	واحد حزب در یوتیوری	۶۰۰۰ کرون	سمیر نوری
هلند:	صابر نوری	۵۰۰۰ کرون	۱۰۰ دلار
بهمن ذاکر نژاد	افسانه وحنت	۳۰۰۰ کرون	۵۰ دلار
فرشته مرادی و بهمن خانی (جمعا ۵۰۰۰ یورو)	حسن سیلوشی	۴۰۰ کرون	۲۰۰ دلار
	اسماعیل مردوخی	۶۰۰ کرون	۲۰۰ دلار
فرانسه:	رسول	۱۰۰۰ کرون	
فریبا	امید صالحی	۲۰۰ کرون	آلمان:
نسرین	شاهرخ حیدری	۳۰۰۰ کرون	شکر
آذر	کامبیز حقیری	۱۰۰۰ کرون	
شهرام	گیتی آقاجانی و غلام اکبری	۶۰۰۰ کرون	
آرمان			

حزب کمونیست کارگری

۱۳ مارس ۲۰۰۸، ۲۳ اسفند ۱۳۸۶

از صفحه ۱۲ فعالیت های گسترده علیه...

پیکت و میز اطلاعاتی

در گرامیداشت یکصدمین سالگرد ۸ مارس و در حمایت از مبارزات مردم ایران علیه حکومت آپارتاید جنسی، پیکت و میز اطلاعاتی از طرف فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی واحد سوئیس، در شهر زوریخ برگزار گردید که با استقبال مردم سوئیس مواجه شد.

در این تجمع هزاران اطلاعیه درمورد وضعیت زنان در کشورهای اسلامی بویژه زنان در ایران به زبانهای آلمانی و انگلیسی بین عابریین توزیع گردید. فعالین فدراسیون ضمن تشریح وضعیت زنان در ایران و با بازگو کردن قوانین زن ستیز جمهوری اسلامی، خواهان حمایت مردم از مبارزات زنان و آزادیخواهان در

برخی از اعدامها در ایران اشاره کرد و خواهان حمایت از این سازمان شد. او همچنین به آپارتاید جنسی در ایران اشاره کرد و خواهان حمایت از مبارزات زنان در ایران شد.

در این مراسم نمایشگاه عکسی از وضعیت زنان در ایران، تبعیض و آپارتاید جنسی، مبارزات و مقاومت زنان علیه آپارتاید جنسی برگزار شد. این نمایشگاه مورد بازدید و استقبال حاضرین قرار گرفت.

در پایان مراسم، نیمی از عایدات این برنامه که ۲۰۰ یورو بود به کمیته بین المللی علیه اعدام اهدا شد.

سوئیس - زوریخ

ایران علیه قوانین قرون وسطایی شدند. مردم با مراجعه به میز اطلاعاتی و

با امضاء طومار حمایت خود را از مبارزات مردم ایران علیه قوانین آپارتاید اعلام میداشتند.

ترکیه - قیرشپیر

در مراسم ۸ مارس با زنان ایران اعلام همستگی شد

روز شنبه بمناسبت ۸ مارس در قیرشپیر مراسمی توسط "زنان روشن فکر و لائیک ترکیه" برگزار شد که بیش از ۱۵۰۰ نفر در آن شرکت داشتند. با تماس احمد انصاری از دوستان حزب کمونیست کارگری ایران، پیام حمید تقوایی بمناسبت ۸ مارس توسط برگزارکنندگان مراسم خوانده شد. همچنین نشریه بی حجاب در میان حاضرین توزیع شد.

معرفی سازمان علیه تبعیض و طومار در حمایت از مبارزات مردم ایران برای پایان دادن به آپارتاید جنسی نیز توزیع شد.

همچنین در مراسمی که از طرف دو تن از فعالین زن در اسلو برگزار شد، فعالین علیه تبعیض شرکت کرده و اسلاید شوئی که توسط سازمان علیه تبعیض در مورد وضعیت زنان و مبارزات آنها تهیه شده بود را بنمایش گذاشتند. آناهیتا فرزانه در این مراسم درمورد هشت مارس سخنرانی کرد.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران

۱۳ مارس ۲۰۰۸، ۲۲ اسفند ۸۶

وضعیت زنان ایران در این مراسم مورد توجه قرار گرفت، بطوریکه فضای این مراسم را تحت تاثیر قرار داد. در این مراسم از مبارزات زنان ایران علیه اسلام سیاسی و علیه آپارتاید جنسی حمایت شد.

نروژ - اسلو تظاهرات و

مراسم بمناسبت ۸ مارس

فعالین "علیه تبعیض - سازمان دفاع از حقوق زن" و فعالین حزب کمونیست کارگری با در دست داشتن پلاکاردهائی در محکومیت آپارتاید جنسی در ایران در تظاهراتی که بمناسبت ۸ مارس در اسلو برگزار شد شرکت داشتند. اطلاعیه ای در

آکسیون جهانی ۶ مارس، پیروزی بزرگی برای کارگران و مردم ایران بود

دیگر مراتب قدردانی عمیق خود را از اقدامات سازمانهای کارگری جهانی ابراز میکند و آنرا عمیقاً ارج مینهد. حزب به سهم خود و همچنان که در طول نزدیک به دو دهه از حیات خود نشان داده است، با تمام قوا در جهت جلب همبستگی جهانی با کارگران و مردم ایران تلاش میکند و همبستگی جهانی را به سکویی برای پیشروی طبقه کارگر و مردم ایران برای به زیر کشیدن رژیم اسلامی و تبدیل ایران به پایگاه سوسیالیسم و ایجاد جامعه ای انسانی بدل میکند. جامعه ای که الگوی همه مردم آزادیخواه در سراسر جهان خواهد شد.

زنده باد همبستگی جهانی با کارگران و مردم ایران آزادی، برابری، حکومت کارگری مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد جمهوری سوسیالیستی حزب کمونیست کارگری ایران ۱۶ اسفند ۱۳۸۶، ۶ مارس ۲۰۰۸

مبارزه آزادیخواهانه آنها علیه یکی از بیرحم ترین حکومت های سرمایه داری در دنیای امروز است. آکسیون امروز، در عین حال نتیجه آشکار روی آوری فعالین پیشرو کارگری در ایران به همبستگی جهانی و نتیجه رشد و گسترش سوسیالیسم و انترناسیونالیسم در میان طبقه کارگر ایران است و این حرکت نیز به سهم خود راه پیشروی جنبش سوسیالیستی را در ایران تقویت خواهد کرد. حرکت امروز بار دیگر تائیدی بر این حقیقت مهم بود که تنها راه به نتیجه رسیدن مبارزه کارگران و مردم ایران و تنها راه تقویت مبارزه آنها علیه جمهوری اسلامی، روی آوری هرچه بیشتر به سوسیالیسم و به متشکل کردن نیروی سوسیالیسم، حزب کمونیست کارگری است. تنها این افق است که راه پیشرفت مبارزه مردم را در ایران و در سطح جهان هموار میکند. حزب کمونیست کارگری بار

این حرکت نقش مهمی در شناساندن حکومت سرکوبگر جمهوری اسلامی به جهانیان و تشویق آنها به حمایت از مبارزه مردم ایران داشت و کار جمهوری اسلامی را برای دستگیری و اذیت و آزار فعالین کارگری و سایر فعالین جنبش های اعتراضی مردم دشوارتر کرد. حرکت امروز بعد جهانی مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی در ایران را گسترش داد و کمک موثری به مردم ایران برای باز کردن درب زندانها بود. حرکت امروز بار دیگر نشان داد که طبقه کارگر و مردم ایران در مبارزه برای زیر کشیدن جمهوری اسلامی تنها نیستند و مبارزه آنها چنان آزادیخواهانه و حق طلبانه است که میتواند بشریت تشنه آزادی و عدالت را پشت سر خود بسیج کند و به میدان آورد. همبستگی جهانی با کارگران ایران در شش مارس، گوشه ای از قدرت جنبش اعتراضی کارگران و مردم ایران و نتیجه و ادامه

نقلیه درمورد اقدام خود و کارگران ایران به بحث پرداختند، جمهوری اسلامی را همه جا محکوم کردند و روزی فراموش نشدنی در همبستگی با کارگران ایران به نمایش گذاشتند. این سومین اقدام جهانی در حمایت از کارگران ایران بود که در دو سال گذشته توسط سازمانهای مختلف کارگری در کشورهای مختلف سازمان داده شد، اما اینبار این حرکت بسیار گسترده تر و تعرضی تر بود و حاوی ابتکارات و تجارت ارزشمندی در همبستگی جهانی بود. حرکت امروز چنان با قدرت سازماندهی شده بود که تعدادی از دولت ها را نیز مجبور کرد به جمهوری اسلامی نامه های اعتراضی بنویسند و خواهان آزادی محمود صالحی و منصور اسنلو و احترام به حقوق جهانشمول کارگران شوند. حرکت امروز گوشه کوچکی از قدرت جهانی کارگران را به نمایش گذاشت.

امروز ۶ مارس (۱۶ اسفند) در بیش از ۴۵ کشور، در ۵ قاره جهان، کارزار بین المللی قدرتمندی با خواست آزادی منصور اسنلو و محمود صالحی و خواستها و مطالبات طبقه کارگر و مردم ایران برپا شد. کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی)، فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی تی اف) و سازمان عفو بین الملل (امنستی اینترنشنال) چند هفته قبل با انتشار بیانیه ای اعلام کردند که در روز ششم مارس، روز جهانی راهآهن، با کارگران ایران اعلام همبستگی می کنند. به دعوت این سه سازمان بین المللی، هزاران نفر در شهرهای بزرگ جهان از جمله لندن، بروکسل، اسلو، ژنو، استانبول، بصره، دهلی، تورنتو، توکیو و سیدنی، تجمعات اعتراضی مختلفی برپا کردند، دست به راهپیمایی زدند، دهها هزار اطلاعیه در میان مردم توزیع کردند، با مسافران وسائط

اعتراضات گسترده کارگران در مراکز مختلف

در هفته های گذشته، کارگران به اعتراضات متعددی دست زده اند که در اطلاعیه های حزب منعکس شده است. گزارشهای دقیق این اعتراضات کارگری را میتوانید در سایت روزنه بخوانید.
انترناسیونال
www.rowzane.com

از صفحه ۹ طلیعه یک حرکت جهانی...

جنبشی است که باید با تمام قدرت در عرصه جهانی به پیش رود. مردم ایران رکن و اساس این حرکت هستند و در مبارزه هر روزه خودشان با این حکومت جانی، دارند به دنیا نشان می دهند که جمهوری اسلامی را نمی خواهند، که این حکومت باید برود. اساساً بر همین پایه عینی و واقعی است که می شود و باید دنیا را در دفاع از مبارزات مردم ایران و در محکومیت جمهوری اسلامی به حرکت در آورد. *

اینکه بتواند این پیام را به گوش مردم دنیا برساند. برای اینکه بتواند اتحادیه های کارگری، دانشجویی، سازمان های سکولار، سازمان های مدافع حقوق زن، نهادهای دفاع از انسان و انسانیت و در کل هر شخص، نهاد یا سازمانی را که ادعای دفاع از حقوق بشر و انسانیت دارد، بسیج کند و از آنها بخواهد که دولت های خودشان را تحت فشار قرار دهند تا جمهوری اسلامی را به رسمیت نشناسند، تا روابط خودشان را با این حکومت قطع کنند. این

به جرات میتوان گفت در هزاران مرکز کارگری در سراسر کشور، حتی حقوق چندرغاز کارگران نیز بموقع پرداخت نمیشود و صدها هزار کارگر با معضل عدم پرداخت دستمزدهای خود مواجه اند. این جنایت آشکاری در حق کارگران و خانواده های آنها است که نه اندوخته ای دارند و نه امکان کار و درآمد دیگری برای تامین زندگی. اعتراض کارگران به این شرایط برده وار نیز با سرکوب حکومت اسلامی سرمایه داران مواجه میشود. تنها راه رهائی از این مشقات سرنگونی حکومت کثیف اسلامی و ویران کردن نظام ضدانسانی سرمایه داری است. نظامی که تنها و تنها سودآوری سرمایه داران بنیاد آنرا تشکیل میدهد. راهی جز انقلاب و به زیر کشیدن این بساط ظلم و استثمار وجود ندارد.

آزادی، برابری، حکومت کارگری مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد جمهوری سوسیالیستی حزب کمونیست کارگری ایران ۱۲ مارس ۲۰۰۸، ۲۲ اسفند ۱۳۸۶

لامپ الوند قزوین
روز ۱۹ اسفند کارگران کارخانه لامپ الوند قزوین در اعتراض به بالاترین شغلی خود و تمام شدن بیمه بیکاریشان در مقابل این کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند و خواهان بازگشت به کار خود شدند.

اعتصاب کارگران شهرداری سعدآباد
بنابنه خبر منتشر شده در ۱۶ اسفندماه، کارگران شهرداری سعدآباد بوشهر، در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود دست از کار کشیده و اعتصاب کردند. در این خبر آمد است که از آغاز هفته جاری، کارگران شهرداری سعدآباد، در اعتراض به عقب افتادن ۵ ماه دستمزدهای خود، دست از کار کشیده و اعتصاب کرده بودند و امروز پس از دریافت قول مساعد مبنی بر دریافت حقوقشان به کار بازگشتند. طبق این خبر شورای شهر سعدآباد به شهردار اخطار داده است که حق ندارد دستمزدهای عقب افتاده کارگران را بپردازد.

اعتراض کارگران چینی حمید

کارگران رسمی کارخانه چینی حمید قم روز ۲۰ اسفندماه در اعتراض به تعطیلی کارخانه و عدم دریافت ۶ ماه حقوق و مزایای شغلی در خیابان منتهی به کارخانه، دست به راهپیمایی زدند. این راهپیمایی همزمان با دستور مدیریت مبنی بر تعطیلی کارخانه و خروج بدون قید و شرط کارگران از محل کار خود صورت گرفته است. طبق خبر راهپیمایی کارگران با سرکوب نیروهای انتظامی مواجه شد و به پایان رسید.

اعتصاب کارگران راه آهن طبس

کارگران راه آهن طبس روز ۲۰ اسفندماه برای چندمین بار در اعتراض به عدم دریافت حقوق معوقه و دیرکرد در نحوه پرداخت دستمزدشان دست به اعتصاب زدند. کارگران راه آهن طبس ۴ ماه حقوق خود را طلبکارند.

تجمع اعتراضی کارگران

Tel: 0046-739318404
Fax: 0046- 8 6489716
markazi.wpi@gmail.com

دفتر مرکزی حزب

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!